

[26th August 1961]

(6) THE MADRAS PAWNBROKS (AMENDMENT) BILL, 1960

J.L.A. BILL NO. 30 OF 1960

DEPUTY SPEAKER: Now we will take up the clause by clause consideration of the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 30 of 1960).

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That clause 4 do stand part of the Bill.’

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

Substitute the following as sub-section (1):

“(1) No pawnbroker shall charge interest in respect of a loan on a pledge at a rate exceeding ten per cent per annum simple interest.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

“In sub-section (1) (a) of the proposed amendment of section 6, for the word ‘twelve’, substitute the word ‘nine’.

‘In sub-section (1) (b) of the proposed amendment of section 6, for the words ‘ten and a half per cent’, substitute the words ‘six per cent.’”

The amendments were duly seconded.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move—

‘In sub-section (1) (a) of the proposed amendment of section 6, for the words ‘twelve per cent’, substitute the words ‘fifteen per cent’ and for the words ‘one hundred and fifty rupees’, substitute the words ‘two hundred and fifty rupees’.

‘In sub-section (1) (b) of the proposed amendment of section 6, for the words ‘ten and a half per cent’, substitute the words ‘twelve per cent’.

After sub-section (1) (b) of the proposed amendment of section 6, add the following proviso.

“Provided that additional interest at a rate not exceeding one fourth of the contract rate may be charged for default of repayment of the loan on the due date from the date of default till repayment or realisation; and

Provided further that a pawnbroker may recover charges for insuring the pledge at such rate as may be prescribed.”

The amendments were duly seconded.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

‘In the proposed sub-section (1) (b) of section 6 of the Principal Act, for the words ‘ten and a half per cent’, substitute the words ‘twelve per cent’.

The amendment was duly seconded.

26th August 1961]

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, clause 4, deals with collection of interest by the pawn-brokers. After the Select Committee's findings pawn-brokers are allowed to collect interest at the rate of 12 per cent per annum on the loans lent up to Rs. 150 and they are allowed to collect interest on loans above Rs. 150 at the rate of $10\frac{1}{2}$ per cent. Sir, during the general discussion, I have stated that if we want to provide rural credit you must allow these money-lenders to realise reasonable amount of interest, which will be commensurate with the profits that the money-lenders may expect so as to run his business without detriment to his business. We should not drive these money-lenders outside the business because Government are not providing enough capital either through Co-operative Societies or other institutions to provide short-term and medium term loans and particularly small loans. Therefore, I have moved the amendment that for loans below Rs. 250 they may be permitted to charge interest at 15 per cent.

I have also moved an amendment that in respect of loans above Rs. 250, he may charge 12 per cent instead of $10\frac{1}{2}$ per cent. There is also another amendment moved by hon. Member Sri M. Kalyanasundaram that it should be reduced to 10 per cent. In this connection, I desire to state that what Rs. 150 some years ago, is much more than Rs. 250 to-day. Borrowings of less than Rs. 250 are generally made in the largest number of cases. Another important factor that I wish to mention is that the calculation of interest on the annual percentage basis is not proper or easy. Borrowings are generally made on a monthly basis. Usually, in Tamilnad, the calculation of the interest is made as 'at the rate of so many pies per rupee per mensem.' Now, we have introduced the decimal coinage system. If $10\frac{1}{2}$ per cent per annum is calculated on the basis of naye paise, it come to 875 naya paisa per rupee per mensem. Usually, a sum of Rs. 10, 15 and even up to Rs. 50 will be taken by borrowers on a pledge of small commodities worth a little more than the amount borrowed on a 'monthly rate of interest basis.' Sir, in this Bill, we have provided that a pawn-broker who collects a larger rate of interest is liable to punishment with a fine of Rs. 1,000 or six months imprisonment or both. This rate of $10\frac{1}{2}$ per cent cannot be calculated easily. Therefore, the proper thing will be to make it 12 per cent. When it is made 12 per cent, the rate of interest will be one naya paisa per rupee per mensem. Now, if Rs. 100 had been borrowed, the rate of interest will be one naya paisa per rupee per month. That will be easy for calculation. If it is $10\frac{1}{2}$ per cent, and if it is calculated according to the decimal coinage system, the illiterate borrower or the lender has to calculate it to the nearest pie, and the lender is liable to be prosecuted and punished if he collects one pie more. It is a dangerous position for either party. Therefore what I suggest is that the minimum

[Sri R. Srinivasa Iyer] [26th August 1961]

may be increased from Rs. 150 to Rs. 250 and we could allow 1½ naye Paise per rupee per mensem. So far as 10½ per cent is concerned, it may be amended as one naya Paisa per rupee per mensem. Or, to avoid all these difficulties, I would like to make the following suggestion. Since the majority of the borrowers are borrowers of small amounts and sums are borrowed without any lower or upper limit, the interest may be fixed as one naya paisa per rupee per mensem.

Then, I have moved another amendment for adding the following provisos—

‘ Provided that additional interest at a rate not exceeding one-fourth of the contract rate may be charged for default of repayment of the loan on the due date from the date of default till repayment or realisation and

Provided further that a pawnbroker may recover charges for insuring the pledge at such rate as may be prescribed ’.

In a later section, we have provided that he can insure. In the money-lenders Bill also, insurance had been provided for and the money-lender has been allowed to charge 25 naye Paise as incidental charges where the loan is up to an amount of Rs. 250 and 50 naye Paise in case of the loan was above Rs. 250. When the property is lost by theft or fire, we make the pawn-broker liable for the cost of the goods so lost and he loses also the money that he had lent. If he gets the property insured, it will be a proper safeguard for both the borrower and the lender. A small, negligible rate consistent with the amount for which the pawn-broker has insured, must be allowed. If it is not provided for in the Act itself, I request, provision for the same may be made in the Rules. If any incidental charges are not allowed in the Act, they may be allowed in the Rules which I think have not yet been framed. As for the other amendment, I wish to state that provision will have to be made for allowing a penal interest in case the loan was not repaid within the time specified. Even now, penal interest was being charged by the Banks and other institutions lending money. If necessary, the maximum limit might be fixed in this regard. If, however, no penal interest was allowed to be charged, there will be no incentive to repay the amount within the time fixed and redeem the pledge.

With these words, I request that the amendments suggested by me to clause 4, viz., for having the rate of interest per mensem instead of having different rates for different limits, for allowing a penal rate of interest and also for allowing the recovery of insurance charges, might be accepted.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தில் வட்டி அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இருந்தது, 25 ரூபாய்க்கு குறைவான கடன்களுக்கு 12 சத விசிதம் என்றும் அதற்கு மேலுள்ளவற்றிற்கு 9 சத விசிதம் என்றும் வட்டி.

26th August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

திர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது 150 வரைக்கும் 12 சத விதிகம், அதற்கு மேற்கொண்டவற்றிற்கு 10½ சத விதிகம் என்றும் திருத்தப்படுகிறது. 10½ சத விதிகம் என்று சொல்லியிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. அடகுபிடிக்க கடைக்காரர்களிடம் கடன் வாங்குகிறவர்கள், 150-க்கு மேல் வாங்குகிறவர்கள் குறைவாகவும், அதற்கு கீழ் வாங்குகிறவர்கள்தான் அதிகமாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வட்டி விகிதம் 12 சத விதிகம் என்பதை சர்க்கார் அனுமதிக்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். இப்படி சட்டப்படி அனுமதித்தவிடால் சட்டத்தை மொற்றி வசூலிக்க அவர்களுக்கு எவ்வளவோ வசதியிருக்கிறது. அடகுபிடிக்க கடைக்காரர்கள் எல்லாம் ரொம்பவும் அவசியமான சேவை செய்கிறார்களா இல்லையா என்ற தத்துவத்திற்கு நான் போகவில்லை. அவர்கள் சமுதாயத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நானையமாக, ஒழுங்காக வேலை செய்து கொண்டு வந்தால் இந்தச் சட்டத்திற்கே அவசியம் இருக்காது. அதில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டதால்தான் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டு வா வேண்டியிருக்கிறது, திருத்தமும் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது, சர்க்காரும் கண்காணிக்க வேண்டியிருக்கிறது. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் காரணமாக, விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக, ஏழை மக்கள் திடீரென்று அவசரமாக கடன் வாங்கும் நிலை ஏற்படுகிறபோது அவர்கள் பாத்திரம், நகைகள் இவைகளைக் கொண்டு போய் அடகு வைத்து கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வட்டி 12 சத விதிகம் என்றால் அடகு இல்லாதவர்களுக்கும் கடன்களுக்கு வட்டி எவ்வளவு என்று நினைப்பதற்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தனது சொத்தை, பொருளை வைத்து வாங்கும் கடனுக்கு 12 சத விதிகம் என்றால் அது நமது முன்னேற்றத்திற்கு அடையாளமா என்று எனக்கு புரியவில்லை. ஜனங்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருப்பதற்கு இது ஒரு அடையாளமா என்று எனக்கு புரியவில்லை. இதை சட்டத்தில் எழுதி வைத்து நம்மை நாமே கேவலப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. 12 சத விதிகம் வசூலிக்கலாம் என்று அனுமதிப்பது கூடாது. 12 சத விதிகம் என்பது அநியாயமான வட்டி என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். பிறர் பணத்தை வாங்கி லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு இவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது. பல விஷயங்களை பொது விவாதத்தில் நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இவர்களிடம் போய் அடகு வைத்தவர்கள் அநேகமாக பொருள்களை மீப்பதில்லை வட்டியில் மூழ்கி பொருள்களை விற்பதால்தான் இவர்களுக்கு அதிக லாபம் ஏற்படுகிறது. எவ்வளவோ சாஸ்ஜாப்புகள் சொல்லி, அவர்கள் மீப்பதற்குள்ள வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒன்றிரண்டு யோக்கிய மானவர்கள் எங்கேயாவது இருக்கலாம். அதல்ல பிரச்சனை. அடகுபிடிக்க கடைக்காரர்கள் 12 சத விதிகம் வட்டி வசூலிக்க அனுமதிப்பது முறையாகாது. அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் பேரில் கருணை ஏற்பட்டிருப்பதினால், வேண்டுமானால் பூராத் தொகைக்கும் 10 சத விதிகம் வசூலிக்கலாம் என்று அந்த ரேட்டில் போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். 9 சத விதிகம் என்று இருந்ததில் 1 சத விதிகம் உயரும். 12 சத விதிகம் என்பது 10 சத விதிகம் ஆகும். தொகை வித்தியாசமின்றி எல்லாக் கடன்களுக்கும் 10 சத விதிகம் என்று இருப்பது ரொம்பவும் நியாயமான வட்டி, இதுவே அதிக வட்டிதான். ஆகவே, அதை அதிகரிக்கக்கூடாது என்று எனது திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திற்கும் நடைமுறைக்கும் எத்தனை வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதுதான் என் கண் முன்னால் தோன்றுகிறது. பல இடங்களிலும் இம்மாதிரியான முறையாக கடை வைத்து அடகு பிடிப்பவர்கள் குறைவு. பரம்பரையாக அடகு வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் இப்போது குறைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் புதுபுது நபர்கள் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தச் சட்டத்திற்கும் உட்பட்டு நடப்பதாகவே தெரியவில்லை. ரூபாய்க்கு ஒரு அணு அல்லது இரண்டு அணு என்று சராசரியாக வட்டி வாங்குகிறார்கள். பொது மக்களுடைய துன்பத்தையும் துயரத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பக்கத்து வீட்டுக்காரனுடைய பொருள்களை எப்போது

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [26th August 1961]

எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் தான் அதிகம். பொதுவாக லேவாதேவிகாரர்களின் கணக்குகளை எடுத்துக்கொண்டால் கள்ளத்தனமாக, நியாயத்திற்குப் புறம்பாக தொழில் நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்காத வரையில் நாட்டில் சபிட்சம் நீடிக்கமுடியாது. வட்டி விகிதத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஏதோ ஆறு சத விகிதம் பத்து சத விகிதம் என்று போட்டு நம் மனைதே திருப்தி படுத்திக் கொள்கின்றோம். நடைமுறையில் யார் கொடுக்கிறார்கள். நகரங்களில் வேண்டுமானால் இதன்படி முறையாக நடக்கலாம். ஆனால் கிராமப் புறங்களில் நடைமுறையில் இந்த வட்டியில் யாரும் பணம் கொடுப்பதில்லை. இப்போது வந்திருக்கும் மசோதாவைப் பார்த்த அளவில், ஏ, பி என்று இரண்டாகப் பிரித்து அதில் 150-க்கு குறைவாக வாங்குபவர்களுக்கு கூடுதலான வட்டியும், அதற்குமேல் வாங்குபவர்களுக்கு வட்டி குறைவாகவும் நிர்ணயித்திருப்பது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். வட்டி யெல்லாம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். சாதாரணமாக அட்கு வைத்து பணம் வாங்கும்போது ஒரு பவுனுக்கு கிட்டத்தட்ட 90 ரூபாய் முதல் 100 ரூபாய் வரை விலை இருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் 50 ரூபாய் கொடுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள், 60, அல்லது 70 ரூபாய் கடன் கொடுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். பெரும் தொகை வாங்குபவர்கள் குறைவு. ஆகவே வட்டி நிரக்கு ஒரே நிரக்கு என்ற முறையில் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று கருதுகிறேன். வட்டி வித்தியாசம் இருந்தால் நகையைப்பிரித்து வைத்து கணக்கு எழுதுவார்கள். கள்ளத்தனமாக நியாயத்திற்குப் புறம்பாக லேவாதேவிச் செய்க்கூடியவர்களைத் தடுப்பதற்கு என்னென்ன கருமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் எடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் வட்டியை பொறுத்த வரையில் ஓரண, இரண்டு அண என்று வட்டி வாங்கக்கூடிய மகானுபாவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற வரையிலும் நாம் எத்தனை சதமானம் என்று வைத்தாலும் அதை நடைமுறையில் சரியானபடி கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டும். ஆகவே 9 என்று வைத்தாலும் சரி, 10 என்று வைத்தாலும் சரி, வட்டி விகிதம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும், நாட்டில் அப்போதுதான் இந்தச் சட்டத்தை சரியாக அமுல் நடத்த முடியும் என்று கூறி, இதன் பேரில் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை வற்புறுத்தி என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது அசல் மசோதாவாக வந்தபோது பார்த்ததை விட இப்போது பார்த்தால் வட்டி விகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய்விட்டு வந்ததின் பின்னால் வட்டியை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். இப்போது இரண்டு விதமாகப் பிரித்து 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருந்தால் 12 சத விகிதம் என்றும் 150-க்கு மேலிருந்தால் 10½ சத விகிதம் என்றும் பிரித்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் இருந்தால் 150 ரூபாய்க்கு கொடுத்துவிட்டு அதை மூன்று பேர்களின் பேரில் 150 ரூபாய், 150 ரூபாய், 150 ரூபாய் என்று தனித்தனியாக கணக்கு எழுதி வட்டி அதிகமாக வாங்குவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே 150 ரூபாய்க்கு குறைவாக வட்டி கூடுதலாகவும், அதற்கு மேலிருந்தால் வட்டி குறைவாகவும் ஏற்படுத்தியிருப்பது தனித்தனியாக கணக்கெழுதி வட்டியை அதிகமாக வாங்குவதற்குத்தான் பயன்படுமே ஒழிய குறைந்த வட்டியில் சாதாரண மக்களுக்கு பணம் கிடைப்பதற்கு பயன்படாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இதை மாற்றி 9 சத விகிதம் என்று திருத்திக்கொள்ளலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலாவதாக திரு. சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள், இந்தத் தொழிலில் கள்ளத்தனம் வழக்கமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். பொதுவாக நகர்புறங்களில் அம்மாதிரியான நிலைமை ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக, மீட்பதற்கு நகைகளை

26th August 1961]

[Sri V. Sankaran]

வெளியில் எடுப்பதில்லை, பொருட்களை எல்லாம் சரியாக மீட்பதில்லை என்று கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் எல்லாம் அவ்வாறு ஒன்றுமில்லை, இந்தத் தொழிலை நல்ல முறையில் தான் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 200, 250 பேர்கள் இந்தத் தொழிலை வாடிக்கையாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில்தான் இந்தத் தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் பொதுவாக 50 ரூபாய், 25 ரூபாய் என்றெல்லாம் சிறிய தொகைகள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு கூட இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று கடன் வாங்கிக்கொண்டு காய்கறி வியாபாரம் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு அணு அல்லது மூன்று அணு வட்டி கொடுக்கிறார்கள். இப்போது பான்-பிரோக்கர்களுடைய வாதம் என்னவென்றால் எங்க னிடம் கடன் வாங்குகிறவர்கள்தான் தினமும் இரண்டு, மூன்று ரூபாய் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்களே, அவர்கள் எங்களுக்கு இரண்டு மூன்று அணு வட்டியாக தந்துவிட்டால் என்ன நஷ்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பொருள்களை எடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களுக்கு இல்லை, அம்மாதிரியான ஆட்கள் எங்கள் பகுதியில் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வட்டியை குறைவாக ஏற்படுத்தும்போது இன்கம்டாக்ஸ் குறையும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் 12 சத விதிகம் வட்டி. நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். 12-க்குக் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் எந்த விதமான பிரயோசனமுமில்லை. அவ்விதமிருந் தால் நாம் சட்டத்தை சரியான முறையில் நடைமுறையில் நடத்த முடியாது. பொதுவான நடைமுறைக்கு அனுசரித்து எத்தனை சதமானம் போட முடியும் என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்தவாறு போடவேண்டும். அதோடு இதில் 10½ சத விதிகம் என்று போட்டால் அதில் அரைக்கால் ந.பை. கணக்கு எல்லாம் வரும். அவ்விதமான தொந்தரவுகள் எல்லாம் வராது வகையில் இருக்க வேண்டும் என்றால் 12 சத விதிகம் என்று போட்டுவிட்டால் போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கூட்டுறவு பங்குகளில் எல்லாம் பீனல் இன்டர்ஸ்ட் என்ற முறையில், ஒரு வட்டியை, முறையாக கடனை செலுத்தாதவர்களுக்குப் போடுகிறார்கள். அந்த அளவில் இதிலும் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கருது கிறேன். அதோடு இன்ஷூரன்ஸ் சார்ஜும் சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் இடம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். இவைகளுக்கெல்லாம் திரு. சீனு வாச அய்யர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM :

கனம் உதவி சபா 10-00 a.m.

நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவுக்கு நண்பர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்த ஒரு திருத்தத்தில், 'பத்து பர்ஸென்ட் லிமிப்பிள் இன்டர்ஸ்ட்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசும்போது, 'லிமிப்பிள் இன்டர்ஸ்ட்' என்பதன் பேரில் 'எம்ப்லிஸ்' வைத்து பேசுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். 'லிமிப்பிள் இன்டர்ஸ்ட்' என்று சட்டத்தில் இருந்தாலும், வழக்கத்தில் 'காம்ப்வுண்ட் இன்டர்ஸ்ட்' தான் வசூல் செய்கிறார்கள். ப்ரோநோட் எழுதிக் கொடுத்து, அது காலாவதி யானவுடனே, அதற்கு ஏற்பட்ட வட்டியையும் அசலோடு கூட்டி, அதையே அசலாகக் குறிப்பிட்டு வேறொரு ப்ரோநோட் எழுதிக்கொள்கிறார்கள். மறு படி அதன்மீது வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது. அசலைத் திருப்பிக்கொடுக்கும் போது, 'காம்ப்வுண்ட் இன்டர்ஸ்ட்' கொடுப்பதாகத்தான் ஏற்படுகிறது. இந்த வழக்கத்தைத்தான் அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். இந்த ஒரு வழக்கத்தை போக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக, சாதாரணமாக வட்டி விகிதா சாரத்தைப் பொறுத்து ஏற்பட்டிருக்கும் முக்கியமான சட்டம் 'யூஷூரியஸ் லோன்ஸ் ஆக்ட்' என்பது. அதற்கு சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே விவசாயிகளுக்கு மட்டும் 'காம்ப்வுண்ட் இன்டர்ஸ்ட்' இல்லாத முறையில் அமূল நடத்துவது எப்படி என்று எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அதை விளக்கம் செய்யும் முறையில் சென்னை உயர்நீதி மன்றம், அவர்கள் இந்த முறையில்

[Sri V. S. Manikka Sundaram] [26th August 1961]

ப்ரோநோட் மாற்றி எழுதிக் கொடுக்கும்போது, வட்டியைச் சேர்த்து எழுதக் கூடாது, கடைசியாக அந்த அசல் வட்டியை வசூலிக்கும்போது, 'காம் பவுண்டு இன்டரஸ்ட்' ஆகிறது என்றும் 'யுஷூரியஸ் லோன்ஸ் ஆக்டின்' கீழ் வட்டியை வசூலிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அவர்கள் தீர்ப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதே முறையை இதிலும் அனுஷ்டிப்பது நல்லது.

பத்து பர்ஸன்ட் அல்லது பனிரெண்டு பர்ஸன்ட் என்று சொல்லி விடுவதைவிட, 12 பர்ஸன்ட் 'லிமிடின் இன்டரஸ்ட்' அல்லது 10 பர்ஸன்ட் 'லிமிடின் இன்டரஸ்ட்' என்று முடிவு செய்வதுதான் நல்லது. பனிரெண்டு பர்ஸன்ட் என்று விட்டுவிடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. 'ரேட் ஆப் இன்டரஸ்டை' நாம் ஏற்படுத்தும்போது, இதுபற்றிய வேறு சட்டங்களையும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பொதுவாக ஒரு 'ரேட்'டை ஏற்படுத்த வேண்டுமேயொழிய 'மணி லெண்டர்ஸ் ஆக்ட்', 'யுஷூரியஸ் லோன்ஸ் ஆக்ட்', 'அக்ரிகல்ச்சரலிட்ஸ் ரிலீப் ஆக்ட்' என்று வெவ்வேறு சட்டத்தில் வெவ்வேறு 'ரேட் ஆப் இன்டரஸ்ட்' ஏற்படுத்துவது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால், வட்டி விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு முன்னால், இன்று அமுலில் இருக்கும் இடர சட்டங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, கூடியவரை ஒரே விகிதத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The Government have given notice of an amendment to this Clause. I think the Hon. Minister can move it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I will move it when I give my reply.

DEPUTY SPEAKER : If the amendment is moved now, hon. Members can also speak on it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment :—

'For clause 4, Substitute the following clause' :—

"4. Amendment of Section 6, Madras Act XXIII of 1953."

For sub-section (1) of section 6 of the Principal Act, the following sub-section shall be substituted, namely :—

"(1) No pawn-broker shall charge interest in respect of a loan on a pledge at a rate exceeding twelve per cent per annum simple interest (that is to say one naya paise per rupee per mensem simple interest) ""

DEPUTY SPEAKER : Now the Government amendment also is before the House for discussion.

*SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : தலைவர் அவர்களே, 150 ரூபாய் என்றிருப்பதை 250 ரூபாய் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கோரும் கனம் திரு. மீனிவாச அய்யர் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து நான் பேச விரும்புகிறேன். ஏதோ வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்து அம்மாதிரியாக திருத்தம் கொண்டுவந்துவிட்டால், அதனால் ஏழை மக்களுக்கு உழைத்தவர்களாவோம் என்று கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இன்று கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் கொடுக்கவும் முடியவில்லை, வாங்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறவனுக்குப் பணம் கிடைப்பதில்லை மார்க்கெட்டில். அந்த நிலையில் சட்டத்தை முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் போக விடாமல் பண்ணி

26th August 1961] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

விடக்கூடாது. பன்னிரண்டு சத விதத்துக்கு மேல் வட்டி வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால், ஏழை மக்களுக்கு நாம் உபகாரம் செய்தவர்களாக ஆக மாட்டோம். இன்று விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. முன்பு ஐந்து ரூபாய் முதல் போட்டு கூடை நிறைய சாமான் வாங்கி வியாபாரம் செய்தவர்கள் இன்று அதே அளவு வியாபாரம் செய்ய 25 ரூபாய் முதல் போட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அளவு முதல் போட்டால்தான் உரிய லாபத்தைப் பெற்று அன்றாட செலவைச் சரிக்கட்ட முடியும். இருபத்தைந்து ரூபாய் முதல் போட்டு வியாபாரம் செய்தவர்கள் இன்று அதே வியாபாரத்தை 75 ரூபாய் முதல் போட்டு செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குக் கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்வார்கள் என்பதைப் பற்றி இருக்கிறார்கள். அதனால் 150 என்பதை 250 ரூபாய் என்று உயர்த்தி, அதற்கு 12 சத விதம் என்பதை 15 சத விதமாக்க வேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், சிறு வட்டிக் கடைக்காரர்கள்—பான் ப்ரோக்கர்கள்—கடன் கொடுக்கும்போது, குறைந்த வட்டிக்கு ஆசைப்பட்டு கடன் கொடுக்கக் கூடியவர்களால், அதிகமான அளவு வட்டியை எதிர்பார்த்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். லட்சம் லட்சமாக லேவாதேவி செய்கின்றவர்களுக்குக்கூட ஒரு வட்டிக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. சிறு பான் ப்ரோக்கர்கள் ஒரு வட்டிதான் வாங்க வேண்டுமென்று கூறுவதென்றால், அத்தியாவசியமான சமயத்தில் கடன் வேண்டுமென்பவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்காத நிலைதான் ஏற்படும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபடி, 15 சத விதம் வட்டி இருக்க வேண்டும். 1½ வட்டி இருந்தால் இவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான கவர்ச்சி இருக்கும். 150 ரூபாய்க்கு மேல் கடன் வாங்கினால் அதற்குப் 10½ சத விதம் வட்டி என்றிருப்பது கணக்கிடுவதற்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கும். ஒரு ரூபாய்க்கு வட்டி 1.875 நயா பைசா என்று கணக்கு வருகிறது. குறைந்த தொகை கடன் வாங்குகிறவர்கள் மிக ஏழை மக்கள்; அவர்கள் கணக்கு அதிகமாகத் தெரியாதவர்கள்தான் இருக்க முடியும். அந்த நிலைமையில் அவர்கள் பின்னக் கணக்குப் போட்டு கூட்டிக் கழிக்க வேண்டுமென்றால், எவ்வளவு வட்டி கொடுத்தோம், எவ்வளவு வாங்கினோம் என்று தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதிகச் சிரமம் இல்லாமல், கணக்குப் போடுவதை எளிதாக்கும் வகையில் சிறு லேவாதேவிகாரர்களுக்குக் கவர்ச்சி இருக்கும் வகையில், வாங்குகிற சிறு வியாபாரிகளுக்கும் வணிகர்களுக்கும் சமயத்தில் உதவி கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு நயா பைசா என்று வைத்திருந்தால் சரியாக இருக்குமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is speaking on the original Clause but the Government have now moved an amendment substituting it. It says—

“No pawn-broker shall charge interest in respect of a loan on a pledge at a rate exceeding twelve per cent per annum simple interest (that is to say one naya paisa per rupee per mensem simple interest).”

As the original clause has been completely deleted, there is no use of speaking on the original clause. The Hon. Minister can reply now.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது வட்டி. விதம் எந்த அளவு இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிய ஷரா ஆகும். இதிலே நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், அடகு வைத்துப் பணம் வாங்குபவர்களுக்கு முட்டுக்கட்டை இல்லாமல் பணம் வாங்க வசதி இருக்கவேண்டும். அப்படி வாங்கும்போது, கடன் கொடுக்கிறவர்கள் அதிக வட்டி வாங்காம இருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் அனுசரித்துப் பார்த்தால், நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம், இங்கே தெரிவிக்கப்பட்ட பல அபிப்பிராயங்களையும் ஒட்டி ஒரு நியாயமான முறையில் இருக்கிறது.

[Sri M. A. Manickavelu]

[26th August 1961]

இங்கே பேசினவர்களில் சிலர் 6 சத விகிதம் வட்டி இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்னும் சிலர் அதற்குமேல் வைக்கலாம் என்றார்கள். இன்னும் சிலர் 15 சத விகிதம் வரைக்கும் கூட வைக்கலாம் என்றார்கள். இப்படி 6 சத விகிதத்திலிருந்து 15 சத விகிதம் வரைக்கும் 'ரேஞ்சு' ஆகிறது கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன அபிப்பிராயங்கள். கனம் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பத்து சத விகிதம் வட்டி வைக்கலாம் என்று சொன்னார். இன்னொருவர் பீனல் இன்டரஸ்ட் வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். இம்மாதிரி சந்தர்ப்பத்தல் 150 ரூபாய்க்கு கீழே இருந்தாலும், அதற்கு மேலே இருந்தாலும், எல்லாவற்றிற்கும் 12 சத விகிதம் வட்டி விகிதம் இருக்கலாம் என்று வைக்கிறோம். இந்த விகிதம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. இருபது, முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே 12 சத விகித வட்டி என்பதை தரும் வட்டி என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, இது இப்பொழுது ரொம்ப அதிக மல்ல.

1943-வது வருஷத்திய சட்டத்திலேயே குறைந்தபட்ச வட்டி 9½ சத விகிதம் என்று இருக்கிறது. அதை 9½ சத விகிதமாக இப்பொழுது ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது எந்த அடிப்படையிலே சொல்லப் படுகிறது என்று எனக்கு விளங்கவே இல்லை. இப்பொழுது வட்டி விகித மெல்லாம் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது எப்படி அதைக் குறைக்க முடியும்?

நான் கொடுத்த திருத்தத்தில் இன்னொரு அனுசூலமும் இருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு நயா பைசா வட்டி என்று சொல்லும் போது, அது தெளிவாக இருக்கிறது. முதலில் 150 ரூபாய்க்குக் கீழ் ஒரு விகிதமும் அதற்குமேல் இன்னொரு விகிதமும் வட்டி இருந்தது. அதன் படி வட்டி கணக்கிடும்போது கஷ்டமும், நயா பைசா கன்வர்ஷனில் 'ரௌண்டு' செய்வதனால் கடைக்காரர்களுக்கு லாபமும் இருக்கும். ஆகையால்தான், கடன் வாங்கும் சாதாரண மக்களுக்குப் புரியும் வகையில், சலபமாகக் கணக்கிடும் முறையில், 12 சத விகிதம், அல்லது ரூபாய்க்கு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு நயா பைசா வட்டி என்று தெளிவாகத் திருத்தி யிருக்கிறோம். இதவே ஓரளவு 'கன்ஸெஷன்' தான். இதை ஒத்துக் கொண்டால் எல்லோருக்கும் நன்றாக இருக்கும்.

The Government amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: Government have brought forward a new amendment and the House has passed it. So the other amendments are out of order.

SRI M. KALYANASUNDARAM: My amendment is to reduce the rate of interest. Government's amendment is an amendment to the main clause. It cannot be treated as an amendment. My amendment is an amendment to Hon. Minister's amendment. We were not at all aware that Government were going to bring that amendment. Otherwise we would have adopted a different attitude.

DEPUTY SPEAKER: I want to tell the hon. Member that Clause 4 has been substituted by a new clause and that has been approved by the House. So the other amendments are out of order.

Clause 4, as amended, was put and carried.

SRI M. KALYANASUNDARAM: We should be given an opportunity to move amendments to the new clause.

26th August 1961]

DEPUTY SPEAKER : I read the Government amendment to the House. Hon. Members should have moved their amendments at that time. They should have moved the amendments earlier and not now.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The Government amendment was announced on the floor of the House only at the end, after we have finished our speeches.

DEPUTY SPEAKER : When I read the amendment brought forward by Government, the hon. Member should have moved his amendment and not now, when the House has approved the amendment brought forward by Government.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I thought the Deputy Speaker would have considered my amendment as an amendment to the new clause (moved by Government). That was my impression. We should be given an opportunity to speak on the new amendment moved by Government.

DEPUTY SPEAKER : I have no objection to put the amendment of Sri Kalyanasundaram to the vote of the House, if the House will approve the same.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I can understand if things were done properly. But Government did not do the thing properly. They brought the amendment all of a sudden at the end. To deny us an opportunity to speak on that amendment and to deny us the facility of moving amendments on the same, on technical grounds, will not be fair.

DEPUTY SPEAKER : If the House is willing to re-open the Clause, I have no objection.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I move—

“ That Clause 4 be reopened ”.

My amendment may be considered to be an amendment to Government amendment.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That Clause 4 be re-opened. ”

The motion was put and lost.

Clause 5

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That Clause 5 do stand part of the Bill ”.

[26th August 1961]

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move the following amendments :—

In the proposed new section 8 (1) to be substituted for section 8 of the old Act, for the word " Sub-Inspector " substitute the words " Circle Inspector ".

In the proposed new section 8 (2) to be substituted for section 8 of the old Act, in the last line, omit the words " for the purposes of this section ".

Omit sub-section (3) of proposed section 8 of the Principal Act, and renumber the remaining sub-sections suitably.

In sub-section (4) (b) of proposed section 8 for the words " shall not be excessive ", substitute the words " shall not exceed one and a half times the value of the pledge redeemed ".

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI R. SRINIVASA IYER : In sub-clause (1) of Clause 8 the word " Sub-Inspector " is used. In the absence of a decree or an order of a civil court, or an order of a magistrate or an officer of police not below the rank of Sub-Inspector prohibiting the delivery by the pawnbroker, of the pledge, to the pawner, the pawner shall, on production of the pawn ticket and on payment of the sum legally payable in respect thereof, be entitled to the delivery of the pledge. If the pledger or pawner wants to redeem the pledge, the degree of the civil court or order of magistrate or Sub-Inspector can prevent redemption. That can arise only when there is a case of theft or some other offence with reference to the property pledged. The Sub-Inspector is not either a prosecutor or a person authorised to prosecute anybody. He is an investigating officer. The proper course will be to have a higher officer, viz., Circle Inspector. That is my first amendment. My second amendment is to omit the words " for the purposes of this section " in the proposed new section 8 (2) to be substituted for section 8 of the old Act. When he is in possession of the ticket, he is entitled to redeem. The words " for the purposes of this section " is unnecessary and not proper. A person who is a transferee from a gentleman who had pledged the article, if he wants to redeem the pledge, can do so by right. I request the Hon. Minister to consider the point whether the transferee of the pledge will be considered a pawner only for the purpose of section 8 and not for the whole Act. If he is considered a pawner with reference to section 8, he will be considered to be a pawner for the whole Act. I will give an illustration. A person who has purchased the pledge wants to redeem from the pawnbroker and the pawnbroker expects larger amount from that transferee. Will he be committing an offence under section 16? The pawnbroker who charges higher interest commits an offence under section 16. By

26th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

saying that the person will be considered a pawnor only under section 8 and not under other sections, a pawnbroker who seeks higher interest from the transferee, will escape. Therefore I say that the words "for the purpose of this section" should be omitted. It is for the benefit of the pledger or pawnor that the person who redeems must be in the same position as the original pawnor.

My next amendment is to omit sub-section (3) of the proposed section 8 of the Principal Act and to renumber the remaining sub-sections suitably. Sub-section (3) is a very dangerous sub-section. A messenger producing the pawn ticket and wishing to redeem the pledge, is recognised as a pawnor. It is a drastic provision and one that should not be allowed to stand in any Statute Book.

Just to-day we find in the newspapers that lakhs of rupees have been withdrawn even from the Post Office Savings Banks on forged transfer of Savings Bank Accounts. So any messenger can go and say to the pawnbroker, I have got the signature of the pawnor or the pawn ticket and ask him, please give me the article. Therefore the messenger need not be given the right to redeem. The borrower, who comes and pledges article will borrow a small amount of money. This is a degrading method of borrowing. Any respectable man will try to raise money by executing promissory note or in hundi or by any other means and not by pledging goods. It is dangerous to provide that where a person claiming to be a messenger or agent produces the pawn ticket and applies for redemption of the article, the pawnbroker should after obtaining from the person so claiming a declaration in the prescribed form allow redemption. Suppose if the messenger had stolen the pawn ticket or if the pawnor had dropped it either in bus or in the railway compartment and if it was produced to the pawnbroker and if he is allowed redemption believing him after taking necessary declaration and at a later date if it was found to be a mistake, the pawnbroker would be liable to compensate the pawnor. In the circumstances, no messenger should be allowed to redeem the pledged articles. We are putting the pawnor in a dangerous position. I suggest that the sub-section (3) should be removed.

In sub section (4) (b) of the proposed section 8 this is the provision :

'The amount of every bond executed under clause (a) shall be fixed with due regard to the circumstances of the case and shall not be excessive'.

Where the pawnor is dead, his legal representative wants to redeem the pledge. He has not obtained a decree of the civil court; but says he is the only legal representative. We are allowing him to redeem the pledge without production of bond or pawn ticket, etc. In sub-clause (4) (a) (ii) he is asked to execute a security

[Sri R. Srinivasa Iyer] [26th August 1961]

bond with one or two sureties to the satisfaction of the pawnbroker and that he may thereupon redeem the pledge. But in (4) (b) it is stated that the amount shall not be excessive. Here whether it is excessive or not excessive who is to decide. Either the pawnor or the pawnbroker will not be able to agree on that amount. Therefore my amendment is that the security amount 'shall not exceed one and a half times the value of the pledge redeemed'. In the pawn ticket the value of the pledged article and the loan taken are written there. Therefore, he may take security for one and a half times of the value of the pledge, if the pawnbroker demands a large amount of security for redeeming the article. If any other legal representative claimed it, the pawn ticket, the voucher, itself would show the value of the pawn pledged. So one and a half times that amount may be taken as security. Therefore all the three amendments given notice of by me are reasonable and proper.

The authority in the proposed new section 8 (1) should be an officer of police not below the rank of a 'Circle Inspector' instead of the 'Sub-Inspector'.

Sub-section (3) of the proposed section (8) should be omitted as a messenger or agent should not be allowed to redeem the pledged articles.

Under sub-section (4) (b) of the proposed section (8) the following words should be substituted "shall not exceed one and a half times the value of the pledge redeemed" for the words "shall not be excessive".

I commend all these three amendments to the acceptance of the House.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்தங்களை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, அமென்ட்மென்ட் 6-ல், சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்குப் பதிலாக அவருக்கு மேற்பட்ட அதிகாரியாக இருந்தால் நல்லது என்ற எண்ணத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான அதிகாரத்தை சிறிய அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால், துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படலாம். ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும் மேலான அதிகாரிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது கனம் மீனிவாச அய்யருடைய திருத்தம். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, "for the purposes of this section" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் யாரும் பான் செய்யலாம், குறைந்த வயதுள்ளவர்கள் பாரன்ஸ் பரியாக வந்தால், பல்விதக் கஷ்டங்கள் சிக்கல்கள் ஏற்படும். ஆகவே, இதை இந்த செக்ஷனுக்கு மட்டுமின்றி, இந்தச் சட்டம் பூராவிலுமே என்ற அளவில் மாற்றினால்தான் சரியாக இருக்கும். அத்துடன் கனம் மீனிவாச அய்யருடைய திருத்தம், அது மிகவும் சரியானது. அது ஆக்ட் பூராவிலுமே அப்போது ஆகவேண்டும்.

26th August 1961] [Sri V. Sankaran]

அடுத்ததாக, மெஸஞ்சர் அல்லது எஜண்ட் ப்ரெண்ட்ஜை திருப்புவதற்காக வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. பானரிடம் இருந்து ஆதரஸேஷன் வேண்டும் என்று இந்த செக்ஷனைப் படித்தால் ஒரு வரிசை இல்லை. டிக்களரேஷன் வாங்கிக்கொண்டு கொடுக்கலாம் என்றும், தவறு இருந்தால், பான்-ப்ரோகர் ஐவாப்தாரி என்று சொல்லப்பட முடிகிறது. உண்மையான எஜண்டா இல்லையா என்று எப்படித் தெரியும்? அடகு வைத்தவருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்ப வேண்டும் என்றும், 15 நாட்களில் தகவல் ஒன்றும் கிடைக்காவிட்டால், மெஸஞ்சரிடம் கொடுத்து விடலாம் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சரியான ஆதரஸேஷன் இல்லாமல், டிக்களரேஷன் மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு கொடுத்துவிட்டால், நடுவில் உள்ள பான்-ப்ரோகர் நஷ்ட மடைய வதுவாகும். பதினைந்து நாளில் நோட்டீஸ் அவருக்குப் போய்ச் சேரலாம் அல்லது சேராமல் இருக்கலாம். அந்த நிலையில், மெஸஞ்சர் ரிடமோ எஜண்டிடமோ கொடுப்பது என்றால், அது பரதகமாக் முடியும். பொதுவாக பல இடங்களில், பணத்தைமோ, தஸ்தவேஜுகளையோ கொடுப்பதற்கு எஜண்டுகள் அனுப்புவதை ஒத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால், அவற்றையே திருப்பி வாங்கிக்கொள்வதற்கு, அவர்களையே அனுப்புவது சரியாகாது. கோர்ட்டு பணத்தையோ, தஸ்தவேஜுகளையோ, எஜண்ட் அல்லது மெஸஞ்சரை விட பார்ப்பியே நோக் வந்து வாங்கிக் கொள்வதுதான் சரியாகும். அதே முறையில், சாஸனங்களை அடகு வைக்கும்போது பார்ப்பியே வருகிறார். அதைத் திருப்பி வாங்கிக் கொண்டு போகவும் அவரே வருவதுதான் நல்லது. அதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்கும் என்று தோன்றவில்லை. அப்படியில்லாவிட்டால் சிக்கல்கள் ஏற்படும்.

கனடசியாக, தகுந்த செக்யூரிட்டி வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லும்போது, "should not be excessive" என்று மட்டும் போட்டு விட்டால் போதாது. அதைவிட 1½ மடங்கு என்று குறிப்பிட்டுப் போட்டு விட்டால், அப்படி நிர்ணயிப்பது, சரியாகவும், நலமாகவும் இருக்கும்.

இந்த அமென்டுமெண்டுகளை ஆதரித்துப் பேசி நான் முடிக்கிறேன்.

10-30
a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Three points are raised on this clause with regard to redemption. First is with regard to the status of the Police Officer, second with reference to the value of the bond to be executed and third as regards empowering another person to redeem the pawn.

As regards the Police Officer, they want that instead of the Sub-Inspector, it should be the Inspector. This clause is necessary, because, it is well-known that the stolen properties offered as pawn have to be dealt with almost immediately. If they were to wait for the Inspector who had jurisdiction in the matter, by the time the Inspector arrived, the pawned article will disappear and no effective investigation can take place. After all, the Sub-Inspector is also an equally responsible officer. We cannot go on doubting every officer and feeling all the time that they will not carry out their work and duty properly. Simply because one officer among a thousand officers did not do his duty properly, we cannot come to the conclusion that the whole category of officers will be like that, and they always will go wrong. So, I cannot accept that amendment and the provision might remain as it is. It may continue to be 'Sub-Inspector'.

As for the amendment regarding the omission of the words 'for the purposes of this section', I think it is necessary that those words must be there. We make a distinction between the

[Sri M. A. Manickavelu] [26th August 1961]

original pawner and the substituted pawner and hence, the words for the purposes of this section ' are necessary. After all, there is no harm in those words remaining there. Lawyers differ as watches differ. I am also a little bit of a lawyer and my view is that those words would be quite appropriate and necessary for the purpose they are intended.

As regards empowering the messenger, the pawnbroker is not bound to return the pawn the moment somebody gets an endorsement. Now, there are two things to be considered here. The pawn ticket is produced and in that case, he might be taken to be a *bona fide* messenger, because he had in his possession the pawn ticket. Even then, the pawn broker will return the article only if he is satisfied that the person who claims to be the messenger is a *bona fide* person. They are shrewd businessmen and they will think twice, thrice and even four times before delivering back the pawned article to anybody. Unless they are satisfied and satisfied beyond doubt about the *bona fides* of the messenger, they would not give back the article. So, no great trouble will arise if the provision was allowed to stand as it was. For these reasons, I do not see my way to accept these amendments, Sir.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

DEPUTY SPEAKER : The question is :

“ That clause 7 do stand part of the Bill ”.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ For sub-clause (2), substitute the following sub-clause—

“ (2) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely : —

(2) All records or entries made in the books, accounts and documents referred to in sub-section (1) shall be either in English or in such language of the locality as may be prescribed; and all such books, accounts and documents and all pledges taken by the pawnbrokers shall be open to inspection at any time by the Inspector having jurisdiction ”.

Sir, this amendment has been moved to make it clear that the accounts shall be maintained in the language of the locality. Ample provision is there to prescribe the suitable language for the area. Now, English has been mentioned here specifically, because in multi-lingual areas, for all practical purposes, English is being used in such matters. So, until it disappears, there is

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

no harm in providing for it also. There is sufficient protection for the local language. Because we have provided for the local language also, he must keep the accounts in the local language.

DEPUTY SPEAKER: In view of the amendment moved by the Hon. Minister, is the hon. Member Sri Srinivasa Iyer moving his amendment?

SRI R. SRINIVASA IYER: My amendment is necessary, Sir. Because, I say that it need not be English. So, I may be allowed to move my amendment as an amendment to the Government amendment.

DEPUTY SPEAKER: All right then. The hon. Member may move his amendment.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move—

“In sub-section (2) of the proposed section 10 of the Principal Act, for the words ‘either in English or in such language of the locality as may be prescribed’, wherever they occur, substitute the words ‘in such language of the locality as may be prescribed’.”

SRI V. SANKARAN: I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, my amendment relates to the language.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, may I know who seconded the amendment moved by hon. Member Sri R. Srinivasa Iyer?

DEPUTY SPEAKER: Hon. Member Sri V. Sankaran has seconded the amendment.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I crave leave of the Chair to inform the hon. Member Sri Palanisami that when two Members had given notice of an amendment, and when one of them moves the amendment, automatically the other Member is treated as a seconder in law. Leave that alone. In this case, my hon. Friend Sri V. Sankaran has seconded the amendment.

Now, coming to the amendment, I may state that it relates to the language to be used in the accounts, etc. Our State language has been declared to be Tamil. Now the amendment moved by the Hon. Minister states that it shall be either in English or in such language of the locality as may be prescribed. At least, if the, ‘locality’ is limited, say a taluk, it is something. In Madras city, for instance, Sowcarpet is a Gujarathi area. But, the persons borrowing money from the money-lenders of that area, are mostly Tamilians and they could not understand Gujarathi or English

[Sri R. Srinivasa Iyer] [26th August 1961]

well. The pawn-broker may say that as it is stated 'the language of the locality', the language of the Sowcarpet locality is Gujarathi and so, he can have his accounts in the Gujarathi language. I agree that Tamil alone should not be the language. Because, there are areas like Mosur where the majority of the people speak Telugu. They spoke and understood Telugu well and there was also the agitation that it should go to the Andhra Pradesh State. So, we can have the language which was understood and spoken by the majority of the people. Now, we know that the majority of the people who pawned their articles and got money did not understand English. To get over this difficulty only, I have moved my amendment and request that it may be accepted. The term 'locality' may be clearly defined at least in the Rules. It may be defined as the 'taluk'. They must adopt the language which was understood by the majority of the people in a taluk. If, however, the Hon. Minister feels that English should also be there, I suggest that we might state 'English and such language in the locality as may be prescribed'.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக நகரப்புறங்களில் சிறு வியாபாரிகள் தான் அதிகமாக அடகு வைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகள் தான் அதிகமாக அடகு வைப்பார்கள். பொதுவாக ஆங்கிலத்தில் வைத்துக் கொள்ள இடம் கொடுத்தால் சிறு வியாபாரிகள், சிறு தொழில் செய்பவர்கள், விவசாயிகள் போன்றவர்கள் கணக்குகளைப் புரிந்துகொள்ள வசதியில்லாமல் கஷ்டமாக இருக்கும். தமிழ் மொழியில் இருந்தால் அனுசூலமாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கும் அப்போது அனுகூலமாக இருக்கும் ஆகையால் ஆங்கிலம் என்று இருப்பதை எடுத்து விட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கூட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நண்பர் சிவிவாச அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல செனகார்ப்பேட்டையிலே உள்ளவர்கள் அவர்கள் மொழியிலே—குஜராத்தி மொழியிலோ அல்லது மராட்டி மொழியிலோ கணக்கெழுத்து, நகைகளிலே சீட்டு கட்டும்போது கூட அந்த மொழியிலேயே எழுதிவிடுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே, தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கிக் கொண்டிருக்கும் நாட்டிலே, தமிழில்தான் இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். செனகாரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த செனகாரர்கள் நகையை அடகு வைக்கப் போவது கிடையாது. தமிழர்கள் தான் அநேகமாக அடகு வைக்கப்போகின்றவர்கள். ஆகையால் தமிழ்தான் இருக்கவேண்டும், தமிழில்தான் கணக்கு எழுதவேண்டும். அந்தத் திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில் சங்கடம் இருக்காது. அல்லது பகுதிவாரியர்க எந்தெந்தப் பகுதியில் எந்தெந்த மொழி பேசப்படுகிறதோ அந்த மொழியிலே எழுதப்படவேண்டும் என்று சொன்னால் தாலூகா அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமெய்யல்லாது, தெரு அடிப்படையிலோ அல்லது வார்டு அடிப்படையிலோ, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர், மலையாளிகள், ஆந்திரர்கள், கன்னடியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அந்த மொழியை வைத்தால் மற்ற மொழிக்காரர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும். தமிழில் இருக்கவேண்டும் அல்லது ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டும் அல்லது தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடன் கூடிய இந்தத் திருத்தங்கள் வலியுறுத்துகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I consider that the amendment I have moved will satisfy the purpose of this Clause. Now accounts and other documents should be open to

[26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

inspection at any time by the Inspector having jurisdiction. So, the officer is at present functioning. The English language has not completely disappeared. Now if we restrict it to only the local language, there will be difficulty. Even here we are having English and also other local languages. Therefore, English is necessary. But the question is whether in addition to that, we should have another local language and use the word 'and' instead of the word 'or' in this Clause. It was stated during the consideration of the Bill by the Select Committee that the work of the pawnbroker should not be multiplied. Now if the word 'and' is used, he will have to keep two clerks, one English clerk and one local language clerk. So, for the present we can be satisfied with the Clause and the amendment and if there is any difficulty in the working of the Clause we can then think of it. Now as it is, I think, it is all right.

The amendment of Sri R. Srinivasa Iyer was, by leave, withdrawn.

* The Government amendment was put and carried.

Clause 7 as amended was put and carried.

Clause—8.

DEPUTY SPEAKER : The question is ..

“ That clause 8 do stand part of the Bill.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move the following amendment :—

In sub-section (3) (a) (ii) of the proposed Section 10-B, omit the words “ and may take to his office ” . * * * considers necessary ” and also “ omit the two provisos ”.

SRI V. SANKARAN : Sir, I second the amendment.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

* SRI R. SRINIVASA IYER : இப்பொழுது புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 10-ஏ, 10-பி, ஆகிய இரண்டு செக்ஷன்களிலே 10-பி புதிது. ஏற்கனவே உள்ள 1943-வது வருஷத்திய சட்டத்திலே இல்லாத ஒரு அதிகாரத்தை இப்பொழுது புதிதாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த செக்ஷனிலே “இன்ஸ்பெக்டர்” என்ற அதிகாரியை நியமிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இன்ஸ்பெக்டர் “பப்ளிக் ஸர்வன்ட்” ஆக ஆகிறார். இந்த இன்ஸ்பெக்டர் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதை 10-பி செக்ஷனிலே 3-வது பிரிவு கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது ”.

A magistrate of the first class in the mufassal or a Presidency Magistrate in the Presidency-town may, on receiving a report from an Inspector or from any police officer not below the rank of Sub-Inspector that—

(i) any person carries on business as a pawnbroker without a licence at any place within the jurisdiction of such magistrate, or

[Sri R. Srinivasa Iyer] [26th August 1961]

(ii) any pawnbroker carries on business in contravention of the provisions of this Act or the rules made thereunder or the conditions of the licence granted under this Act, at any place within the jurisdiction of such Magistrate, issue a warrant empowering the Inspector, or as the case may be, such police officer to enter such place with such assistants as he considers necessary and inspect the books, accounts, records, files and documents, safes, vaults and pledges in such premises. On receiving such warrant, the Inspector or the police officer may enter the place and inspect the books, accounts, records, files, documents, safes, vaults and pledges in such premises and may take to his office for further investigation such books, accounts, records, files and documents as he considers necessary.

Provisos follow this sub-clause which gives power to take away the books, etc., of the pawnbroker. The pawn-broker, as I have stated, is not carrying on any detestable business. He is doing some respectable business. But in this sub-clause the Inspector is empowered to inspect the premises at any time, day or night. No time has been fixed. Of course, during the general discussion of the Bill the Hon. Minister stated that it would not be done during nights. Let us hope that that will be provided in the rules. Commercial Tax Officers initial and then make out a list and necessary safeguards have been provided so that the books may not be removed. But here the Inspector or the Sub-Inspector, as the case may be, is allowed to take to his office for further investigation such books, accounts, records, files and documents as he considers necessary. It is a dangerous thing to empower the police officer with such a power.

இந்த மாதிரி கணக்குப் புத்தகங்களையும், ரிகார்டுகளையும் இன்ஸ்பெக்டர் அள்ளிக்கொண்டு போய்விட்டால், பிறகு அந்தக் கலையை மூடச் சொல்லி விடுவதே நல்லது. இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுபோன பிறகு எப்படி பிலிவிஸ் பண்ண முடியும்? நாளேக்கு ஒருவன் அடகை மீட்பதற்காக வந்தால் கணக்குப் புத்தகங்கள் இல்லாத காரணத்தால் எப்படி அடகை மீட்டுவது? 24 மணி நேரத்திற்குள்ளே இந்தக் கணக்குப் புத்தகங்களை திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள் எப்படி இன்வஸ்டிகேஷன் முடிந்துவிடும். சில மிஸ்டிரோப்பிரியேஷன் கேஸ்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஐந்து அல்லது ஏழு வருஷம் வரை இன்வஸ்டிகேஷன் நடக்கிறது. அதுவரையிலும் ரிக்கார்டுகள் போலீஸ் வசம் இருக்கின்றன அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் இருக்கின்றன. இப்படி வருஷக்கணக்கில் கணக்குப் புத்தகங்கள் கோர்ட்டில் இருந்தால் எப்படி பிலிவிஸ் பண்ணுவது? இது தொழிலை நசித்துப்போகும்படி செய்வதற்கான ஒரு வழியாகிவிடும். எந்த பான் புரோக்கராவது சட்டத் திற்கு விரோதமாக நடந்தால் தண்டனை கொடுக்கிறோம். அப்படி இருக்கும் பொழுது உள்ளே புருந்து இனிஷியல் பண்ணி, சீல் பண்ணி தஸ்தாவேஜுகளை அள்ளிக்கொண்டு போகவிடக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அடியோடு அந்த கலையை மூட வேண்டிய நிலைமையான் ஏற்படும். லைசென்ஸை ரத்து செய்வதற்கு கூட அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது தஸ்தாவேஜுகளை எல்லாம் ஏன் அள்ளிக்கொண்டு போகவேண்டும். இந்தக் கணக்குப் புத்தகங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போகும்பொழுது ரசீது கொடுத்து எடுத்துப்போக வேண்டுமென்று சொல்லப்

26th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

படுகிறது. ஒரு போலீஸ் ஆபீசரை அந்த சமயத்தில் ரசீது கொடுங்கள் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்து கேட்க முடியுமா? அந்த சமயத்திலே ரசீது கேட்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினையே இருக்காது.

அடுத்த புரோவைலே

'Provided that if the Inspector or the police officer removes from the premises any books, accounts, records, files and documents, he shall give to the person in charge of the place, a receipt describing the books, accounts, records, files and documents so removed by him.'

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் ஆபீசர் கடைவிலிருந்து கணக்குப் புத்தகங்களையும் மற்ற தஸ்தாவேஜுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டால் அவைகளை 24 மணி நேரத்திற்குள் திருப்பி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இவ்வஸ்டிகேஷன் முடியவில்லை, கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்ல முடியும், ஆகவே கேஸ் முடிவிறவரையில் பிவினஸ் பண்ண முடியாது. விசாரணை செய்வதில் காலதாமதம் ஆகலாம். ஆகவே மற்ற அதிகாரங்களை இந்த ஆபீசர்களுக்குக் கொடுத்தாலும், இந்த கணக்குப் புத்தகங்களை அளவிடக்கொண்டு போகலாம் என்ற அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன். நல்ல முறையிலே இந்த தொழிலை நடத்தி வருபவர்கள் கூட இந்த சட்ட திட்டங்களுக்குப் பயந்து அவர்களுடைய தொழிலை மூடிவிடுவார்கள். அதனால் 1,000 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு சில்லரைக் கடன் கொடுப்பவர்கள் குறிப்பாக இந்த தொழிலை மூடிவிடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அதனால் சில்லரைக்கடன் வாங்குபவர்கள் அவதிக்குள்ளாவார்கள். ஆகவே இந்த ஒரு அதிகாரத்தை ஆபீசர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டாமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய திருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். எந்த பான் புரோக்கர் மீதாவது ஒரு இன்ஸ்பெக்டருக்கு துவேஷமோ, கோபமோ அல்லது மனத்தாங்கலோ இருந்தால் அவர் மீது வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் காட்டி இரவு நேரங்களில் கூட கடைகளுக்குச் சென்றால் சட்டப்படி தவறு என்று சொல்வதற்கில்லை—எந்த நேரத்திலும் அடக்கு கடைகளுக்குச் சென்று கணக்குப் புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம். இரண்டாவதாக, அப்படி எடுத்துக்கொண்ட புத்தகங்களுக்கு ரசீது கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “டிஸ்கிரிப்ஷன்” தான் இருக்குமே தவிர, அதை விவரமாகக் காட்டுவது முடியாது. பின்னால் ரிகார்டு ஏதாவது போய் விட்டால், அதைச் சரியானபடி நிர்ணயிக்க முடியாது. பொதுவாக விவரம் கொடுக்கப்படலாம். அப்படியிருக்கும் நிலைமையில், ரசீது கொடுத்தால் மட்டும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அவசர அவசரமாகச் செய்யும்போது டிஸ்கிரிப்ஷன் கொடுக்க முடியாது. இந்த நிலையில் முக்கியமான ரிகார்டுகள் தவறுவதற்கு இடமாக இருக்கும். நல்ல இன்ஸ்பெக்டராக இல்லாவிட்டால் பல இக்கட்டான நிலைமை ஏற்படலாம்.

சந்தேகம் இருந்தால் “வாரண்டு” பெற்று, டாக்குமென்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் ஒப்புவித்துவிடலாம். க்ஷாத்திரம் இருந்தால் கூட, மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் கொண்டுபோய்விடலாம். அதனால் அன்றாடத்தொழிலுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும். அதையெல்லாம் ஓரளவு கட்டுப்படுத்துவது நல்லது. அதிகாரத்தை அதிகமாகக் கொடுத்தால், துஷ்பிரயோகம் செய்ய இடம் ஏற்படும். ஆகவே, கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் செய்வதைப்போல், ஸர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்டர் செய்தாலும், “இனிஷியல்” செய்துவிட்டு, வேண்டியபோது டாக்குமென்ட் “கால்-பா” பண்ணுவதற்கு வசதி இருக்கலாம். அத்தனை ரிக்கார்டுகளையும் தூக்கிக்கொண்டுபோனால், அதனால்

[Sri V. Sankaran]

[26th August 1961]

தொழிலுக்குப் பாதகம் ஏற்படலாம். அதற்கு இடமில்லாத முறையில் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் இன்ஸ்பெக்டர் செய்வதுபோல் இதில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நானும் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன். இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமென்பது எல்லோருடைய கோரிக்கையாகும். ஆனால், போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, தொழில் நடத்துகிறவர்களைத் துன்பப்படுத்தினால் இந்த தொழில் நல்ல முறையில் நடக்குமா என்பதையோசிக்கவேண்டும். பாங்க் ரேட் ஏறியிருந்தாலும், இதிலே சில சலுகைகள் காட்டவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். எழுதுவது ஒன்று, அந்தரங்கத்தில் வேறுவிதமாக வட்டி எடுத்துக்கொள்ளுவது என்று வியாபாரம் செய்யக்கூடியதையும் நாம் கேள்விப்படுகிறோம். சர்க்கார் மூலமாக மக்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்குப் போதுமான வசதிகள் இன்னும் ஏற்படாததன் காரணமாகவும் அதைத் துரிதமாகக்கொடுக்காததன் காரணமாகவும் பான் ப்ரோக்கர்களிடம் மக்கள் அவசர நிமித்தமாகக் கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதை நாம் தவிர்க்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய அநேக ஷரத்துக்களைச் சேர்த்தால் தொழிலே நசுங்கிப் போய்விடும். அதனால் மக்களுக்கும் அதிகத் துன்பம்தான் வியையும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். செலக்ட் கமிட்டி செய்த திருத்தங்களில் சிலவை ரொம்பக் கடுமையாக இருக்கின்றன. அவைகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று யோசித்து, இந்த வியாபாரம் நல்ல முறையில் சுமுகமாக நடப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This question was elaborately discussed in the Select Committee and it was a Select Committee where not only the Members of this House, but Members of the other House were also invited and they also took part. There in the report you will see, that the Committee had decided that no arrest should be made by the police officials without obtaining a warrant from a Magistrate. That is the change made. The Committee also decided that enforcement of the provisions of this Bill should be entrusted to the officers of the Revenue Department. Generally, Members go with the impression that Inspector means 'Police Inspector'. It is not the Police Inspector. Of course the Police Inspector also comes into the picture. By 'Inspector' we envisage an officer of the Revenue Department. While doing this work, he may require the assistance of a Police Inspector. For giving protection in certain cases, he may require the assistance of a Police Officer also. Precaution is taken to see that he is empowered by a Magistrate. Ample protection is there already and there is no ground for any fear that the provisions will be abused. The whole scheme of this Bill is based on certain ideas and the whole thing has been framed on those ideas. I shall give an illustration. You have a wall; if you try to take away some bricks from the wall from here and there, the whole wall will collapse. Just like that if you want that some provisions of this Bill should be taken away, some here and

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

some there, then the whole scheme, on which this Bill is based, would become a truncated one. As I have already said, ample protection is already being given in the Bill. It was elaborately discussed in the Select Committee in which there were eminent lawyers like Sri K. Balasubramania Iyer and Sri M. Seshachariar. We went into this question and finally we thought that for the idea in framing this Bill to fructify, these provisions were necessary in order to give protection to the pawnier. That is why we have incorporated these provisions.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That Clause 9 do stand part of the Bill ”.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move the following amendment :—

After sub-section (2) of the proposed Section 12, *add* the following proviso :—

“ Provided that the pawn-broker may apply to the Inspector or other prescribed authority and obtain permission to bid at the sale by auction for a lesser sum.”

The amendment was duly seconded.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : Sir, I move the following amendment :—

(i) In the proposed new Section 12, *insert* the following as sub-section (1)—

“ (1) A pledge pawned for a sum not exceeding twenty-five rupees if not redeemed within the period of redemption and days of grace, shall at the end of the days of grace become the pawn-brokers' absolute property ”.

(ii) Renumber sub-section (1) as sub-section (2) and *add* the following at the beginning “ Except as provided in sub-section (1) ” and

(iii) Renumber the existing sub-sections (2) to (4) as sub-sections (3) to (5).

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

[26th August 1961]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, பழைய ஸப்-செக்ஷனை “இன்ஸர்ட்” செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. என்னுடைய முதல் திருத்தமாவது—

“In the proposed new Section 12, insert the following as sub-section (1)—

‘(1) A pledge pawned for a sum not exceeding twenty-five rupees if not redeemed within the period of redemption and days of grace, shall at the end of the days of grace become the pawn-brokers’ absolute property’.”

முன்பு பத்து ரூபாய் என்று போட்டிருந்தது. இப்பொழுது 25 ரூபாய் என்று உயர்த்திவிட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதிருக்கும் பண வீக்கத்தினால் ஒரு வருஷம் தவணை கொடுக்கிறோம். “அப்ஸொல்யூட்” அதிகாரம் இருந்தால் தான் கணக்கை முடிக்க சௌகரியம் இருக்கும். 25 ரூபாய்க்காவது அம்மாதிரி ஒரு அதிகாரம் கொடுத்தால்தான் கொடுக்கல் வாங்கலிலே ஒரு நன்மை ஏற்படும் என்பது என்னுடைய முக்கியமான கோரிக்கை.

அடுத்தபடி,

“Renumber sub-section (1) as sub-section (2) and add the following at the beginning ‘Except as provided in sub-section (1) ’ ” and

“Renumber the existing sub-sections (2) to (4) as sub-sections (3) to (5) ”.

என்று திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மூன்று திருத்தங்களை யும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, There are two amendments before the House; one is my amendment and the other is that of Sri A. R. Subbiah Mudaliar. My amendment is to add a proviso, after sub-section (2) of the proposed section 12, as follows :—

“Provided that the pawn-broker may apply to the Inspector or other prescribed authority and obtain permission to bid at the sale by auction for a lesser sum.”

Section 12 (2) reads as follows :—

“Where the highest bid at the sale by auction is the bid of the pawn-broker, the sale shall not take effect unless the bid is for a sum exceeding the sum payable on the pawn inclusive of interest and prescribed charges.” Whatever amount of loan may be, first of all we have provided that it shall be sold in public auction.

With reference to Sri A. R. Subbiah Mudaliar’s amendment, I will talk on it later.

11-00
a.m.

We have also provided that the pawn-broker shall bid only for the interest, principal and other charges. In many cases net value of the property by the time it is to be redeemed comes to far less than the market value. We cannot force the pawn-broker to take it for the total due which is much more than the market value. Therefore, in the Civil Procedure Code there is a provision,

26th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

if a decree-holder wants to purchase a property for less than the upset price fixed by the court, he can file a petition and get the permission of the Court to take in auction. He cannot bid for or buy property without the express permission of the Court. Now under this Act we have made provision for an Inspector to exercise several powers. He may possibly be a Revenue Inspector or Tahsildar. The pawnbroker, if he wants to purchase at a lesser price at the public auction let him purchase it with the permission of the Inspector. The Inspector will go into the matter, he will look into the pawn, verify it, ascertain the market value and permit him to purchase and if he does not permit him the rule will be there. I want a provision similar to the provision available under the Civil Procedure Code—Order XXI, Rule 72, that the decree holder can bid with the permission of the court otherwise he cannot bid and there also the upset price is reduced as and when necessity arises. So also my amendment is 'that the pawnbroker may apply to the Inspector or other prescribed authority and obtain permission to bid at the sale by auction for a lesser sum.'

So far as the amendment of Sri A. R. Subbiah Mudaliar is concerned, the original section 11 (2) provides that if a pawn-pledged for a sum not exceeding Rs. 10, is not redeemed within the period of redemption, it usually becomes the absolute property of the pawnbroker. That provision has been taken away in the new bill. In 1945, a property worth of Rs. 10 will now cost Rs. 25 or 30. At least to that extent there should be a provision that the pawner and the pawnbroker should come to a contract that at the end of the period fixed for redemption it should become the property of the pawnbroker. There should be no question of public auction in such cases.

I am making this submission for another reason. If the pledged article is of a value of Rs. 5, 10, 15 or less than Rs. 25 and if the property is brought to auction, cost of auction, sale charges and other things will be included in the amount due to the pawnbroker and the amount will mount up on the pawner and therefore he will have to pay more. Another thing is, if a property worth of Rs. 10 is pledged for Rs. 9 the cost of auction, etc., will be added to it. The money-lender will lend even up to the value of the pawn depending on the credit of the borrower. The money-lender will give sufficient amount depending upon the borrower and not only on the pledge. There is no meaning in public auction and increasing the cost on the auction in such cases. The practice generally prevalent in Tamil Nad is that after the period of redemption as the Tamil proverb goes 'பண்டமறிதி, பணமறிதி' the property pledged beyond the period of redemption will become pawnbrokers' property. That provision should be there. There is no reason to take it away. Original section 11 (2) must be there in this clause. These are all useful and proper amendments both for the pawner and the pawnbroker. Therefore, I commend the amendments to the acceptance of the Hon. Minister and the House.

[26th August 1961]

*SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM :

கனம்

சபையா முதலியார் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து—முன்பு பத்து ரூபாய்க்கு பொருள்களை அடமானம் வைத்திருந்தால் அந்தக்கெடு தீர்ந்தவுடன் அந்தப்பொருள் வட்டிக்கடைக்காரருக்கே சொந்தம் என்று இருந்ததை மாற்றி—இப்போது 25 ரூபாய் என்று உயர்த்தி—அந்த அளவுக்குக் கெடு தீர்ந்தாலும் அதை பொது எலத்தில் கொள்வரப்பட வேண்டும் என்று செய்கிற ஏற்பாடு சிறந்தது. அதை ஆதரிக்கின்றேன். 25 ரூபாய் வரை மதிப்புடைய பொருளை 10 ரூபாய்க்கு அடமானம் வைக்கிறார் என்றால் ஒரு வருஷத்தில் அது பதினேந்து, இருபது ரூபாய் வரை ஆகலாம். அதுவும் எழை எளியவர்கள் வைக்கிற பொருள் பித்தளைப் பாத்திரம், குடம், சட்டியாகத்தான் இருக்க முடியும். வைத்த கெடு முடிவு அடைவதும், அதை பொது எலத்தில் வருவதும் கூட அவர்களுக்குத் தெரியாது இருக்கலாம். அதனால் வைத்த பொருள்களைத் திரும்பிப்பெற வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே கூடுமானவரை பொருள்களை வைத்தவர்களே திரும்ப அவற்றைப் பெருவதற்கு—வாங்கிக் கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கக்கூடிய வகையில் வசதி இருக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கோருகிறது. ஆகவே கனம் சபையா முதலியார் அவர்களுடைய திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1961 பிப்ரவரி மாதம் 12-ம் தேதியிலேயே நான் ஸ்ரீ சீனுவாசயருடைய திருத்தத்தை ஆதரித்துப் போசும்போது இந்தக் க்ளாஸ் 12, 'சப் க்ளாஸ் 2-ல்

' Clause 12, sub-clause (2) : Where the highest bid at the sale by auction is the bid of the pawnbroker, the sale shall not take effect unless the bid is for a sum not exceeding the sum payable on the pawn inclusive of interest and prescribed charges. . . '

என்று இருக்கிறது. உண்மையில் நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இந்த சப் க்ளாஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. பான் ப்ரோக்கர்கள் பொருள்களை முன்னால் எடுத்துக்கொள்கிறபோதே அதன் விலையைப் போட்டுவிட்டு, வட்டி அதன் கெடு முடிகிற காலம் வரையில் எவ்வளவு ஆகும் என்னும் கணக்குப் போட்டு அதைக் குறைத்து அந்தப் பொருள்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதால் சங்கடம் இருக்காது. அந்தப் பொருளுக்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்கலாம் என்று அந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிப்பது நல்லதாகக் கூட இருக்கும். அப்படிக்கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலேயே இது போடப்பட்டிருக்கிறது. இது பொது எலத்தில் அதற்குமேலும் கூடியிருக்கிற இண்டரஸ்டை கணக்கெடுத்துக் கொண்டு போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக முதலாவது எலத்தில் டிக்ரி ஹோல்டர் கேட்க உரிமை கிடையாது. பின்னால் இரண்டாவது எலத்தில்—அதற்கு மதிப்பும் குறைந்து போவதால் கோர்ட்டார் அனுமதிப்படி டிக்ரி ஹோல்டர் கேட்க உரிமை உண்டு. திரு. சீனுவாசயர் சொன்னதுபோல சரியான பொருளாக இல்லாது இருந்தாலும் அதன் மதிப்பு குறைந்து இறங்கிவிடும். ஆகவே இதிலும் கூட முதல் எலத்தில் இல்லாவிட்டாலும் பிற்பாடு ஏற்படுகிற எலத்தில் பொருளுக்கு உரியவரே இன்ஸ்பெக்டரின் அனுமதியோடு எலம் கேட்க உரிமை இருப்பது நலம். அவ்வாறு திருத்தம் செய்தால் எந்தவிதமான கெடுதலும் ஏற்படாது என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the clauses have been completely recast and they have been framed in the interest of the pawnier. Now, we will have to make a distinction between a pawn-broker and an ordinary money-lender. In the pawn-broker business, there have been a lot of complaints about malpractices and various irregular practices. The Select Committee discussed the whole matter and the provision now agreed upon will

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

safeguard the interests of the pawner who will generally be an illiterate and will be at the mercy of the pawn-brokers and other money-lenders. Therefore, this provision will be necessary.

With regard to the amendments moved by the hon. Member Sri A. R. Subbiah Mudaliar and the hon. Lady Member, I have to state that they would not fit in here. Because the entire scope of the clause has been recast. So, I am not in a position to accept the amendments as I am interested in safeguarding the interests and rights of the pawner.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That clause 11 do stand part of the Bill.”

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move—

“Omit sub-section (1) (b) of the proposed section 14-A and renumber suitably.”

SRI V. SANKARAN: I second the amendment, Sir.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, clause 11 of the Bill proposes to add a new section, viz., section 14-A that is, power to cancel licences. Under this clause, power to cancel the licence has been granted after the grant of the licence. The power taken under sub-clause (b) of clause (1) of section 14-A now sought to be added relates to a thing which had happened before the grant of the licence. It is not fair. A person granting the licence takes the evidence, goes into the matter, hears objections and after hearing objections, he either grants the licence or refuses to grant the licence. After the grant of the licence and when the person concerned has been doing the business, if some one out of enmity towards him, were to make some complaints, this clause enables the licensing authority to take cognizance of that complaint, and after enquiry, he can cancel the licence. This is not fair. To cancel the licence after it had been granted on an antecedent is not just. Especially, it is most unfair to cancel the licence for things done before the grant of the licence. By so doing, they will only be landing the person concerned in difficulty. Once they grant the licence and allow the person to carry on the business, it is not proper to cancel the licence later. I have not heard of any provision in law by which a licence duly granted after due enquiry, being cancelled later based on some information which might be brought to light. Therefore, I request that sub-section (1) (b) of the proposed section 14-A might be deleted.

[26th August 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, this provision is necessary for this purpose. If under certain circumstances, certain defects were overlooked in the first instance and the licence had been granted while it should not have been granted having regard to the facts of a particular case, the Government must necessarily have power to rectify the mistake. In such cases, the Government should not be held powerless. Simply because, a licence has been granted without looking into all the aspects or it had been mistakenly granted, it is not fair to suggest that the Government should not take power to rectify the mistake committed and cancel the licence wrongly issued. For this reason, I am unable to accept the amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 12 do stand part of the Bill.”

SRI A. R. SUBBIAH MULALIAR : Sir, I move the following amendments standing in my name—

“ In sub-section (1) of the proposed new section 16, for the words ‘ appearing to be ’, substitute the words ‘ knowing that he is ’.”

“ In the proposed new section 16, omit sub-section (3).”

“ In sub-section (4) of the proposed new section 16, omit the words ‘ under any pretence ’.”

“ In the proposed new section 16, omit sub-section (6).”

“ In the proposed new section 16, omit the words ‘ with imprisonment for a term which may extend to six months or ’ and ‘ or with both ’.”

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : I second the amendments, Sir.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move—

“ In sub-section (7) of the proposed section 16, omit the words ‘ six months or ’ and ‘ or with both ’.”

V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move—

“ In the proposed new section 16, omit the words ‘ with imprisonment for a term which may extend to six months or ’ and ‘ or with both ’.”

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

26th August 1961]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : செக்ஷன் 12-ல் 1-ஆவது பிரிவிலே “appearing to be” என்ற வார்த்தைகள் உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. இதைத் திருத்தி **knowing that he is** என்ற வார்த்தைகளைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் ஒருவரைப் பார்த்துவிட்டு வயதைக்கண்டுபிடிக்க முடியாது. பக்கத்தில் இருப்பவர்களை யாரையாவது விசாரித்தால் தான் உண்மையான வயது தெரியவரும். ‘**knowing by some documentary evidence**’ என்று இருக்க வேண்டும்.

எனது இரண்டாவது திருத்தம் இரண்டாவது உப பிரிவை எடுத்து விடவேண்டும் என்பது. அதாவது 18 வயதிற்குக் கீழே எத்தனையோ பேர்கள் ஸ்கூல் பைஸ் பால் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் எத்தனையோ பேர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த உப பிரிவை எடுத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். இது அன் எம்ப்ளாய்மென்ட் ப்ராப்லிம்மை சால்வ் பண்ணுவதற்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்லலிருப்புகிறேன்.

3-வது உப பிரிவிலே omit sub-section (3). “under any pretence” என்ற வார்த்தைகளை எடுத்துவிடவேண்டும். Omit sub-section (6).

எனது 4-வது திருத்தம் 6-வது உப பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும் என்பது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அடகு வைத்த பழைய பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்குத் தடை ஏற்படும்.

எனது கடைசி திருத்தம் என்னவென்றால் 7-வது உப பிரிவில் வருகிற Omit the words ‘with imprisonment for a term which may extend to six months or’ and ‘or with both’ என்ற வார்த்தைகளை எடுத்து விடவேண்டும். இரண்டு விதமான தண்டனை இருக்கக்கூடாது. 6 மாத சிறை தண்டனையும், 1,000 ரூபாய் அபராதமும் இந்த இரண்டும் போட்டால் ரொம்ப ரிகரஸ் ஆகிவிடும். சிறை தண்டனை என்பதை எடுத்துவிட்டு 1,000 ரூபாய் அபராதம் மாத்திரம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லா திருத்தங்களின் பேரிலும் பேசுகிற நேரத்திலே 1-ஆவது திருத்தத்திலே “takes an article in pawn from any person appearing to be” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக 14 வயது உடையவர்கள்கூட 18 வயது தானவர்களபோல தோன்றுகிறார்கள். அதேமாதிரி 20 வயது உடையவர்கள் 18 வயதுக்கு குறைவாக உள்ளவர்கள் மாதிரி தோன்றும். அதேபோல் 18 வயதானவர்கள் 20 வயதானவர்கள் போல் இருக்கும். செக்ஷன் 23 ஆப் தி கான்ட்ராக்ட் ஆக்ட் பிரகாரம் ஒரு மைனர் அடகு வைத்தால் அதை என்போர்ட்ஸ் பண்ண முடியாது. ஆகையால் குறிப்பாக 18 வயது என்று போட்டால் நன்றாக இருக்கும். இதைத் தவிர ஒருவருக்கு அடகு வைப்பதற்கு 17 வருஷம் 11 மாதம் 29 நாட்கள் ஆகிறது என்றால் என்ன ஆகும்? அவன் வந்து இதைக் கொண்டு வந்தது மைனர் தான், மைனர் மாதிரித் தெரிந்திருக்கும் என்று சொன்னால் தண்டிக்கக் கூடிய நிலைமை வந்துவிடும். மைனர் என்று தெரிந்து அடகு வாங்கினால் அப்போது குற்றமாகச் சொல்லலாம். “அப்பியரிங் 0 பி” என்றால் யாருக்கு அப்பியர் பண்ணுவது. இன்ஸ்பெக்டர் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டு குற்றத் திற்காக சார்ஜ் செய்கிறவன் பார்த்தால் 18 வயது மாதிரி தெரிகிறது என்று சொல்லுவதா? 16 வயது என்று போட்டால் ஆட்சேபிக்க வில்லை. 18 என்று போட்டால் பீஸ்ல் கோடில் இருக்கும் முறையில் போட்டால் நியாயமாக இருக்கும். “employs any person under the age of sixteen years” என்று இருக்கிறது. இது சில்ட்ரன் ஆக்டில் இருக்கிறது. நாம் 16 என்பதை 18 என்று செய்துவிட்டோம். 18 வயதுக்குக் கீழ் உள்ளவர்களை “எம்ப்ளாய்” செய்யக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. 15 வயது ஆனவுடன் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பால் செய்து ஏதாவது கடைகளில் குமஸ்தா வேலை பார்க்கிறார்கள். அந்தமாதிரி ஒருவன் இந்த அடகு

[Sri R. Srinivasa Iyer] [26th August 1961]

கடையில் இருந்தால், கடை சொந்தக்காரன் வெளியே போயிருக்கும்போது 5 ரூபாய் கடன் கொடுத்து வட்டி வாங்கத்தான் செய்வான். 16 என்று சில்டரன் ஆக்டில் இருக்கிறது. சில்டரனை எம்ப்ளாய் செய்து சில்டரனிடம் வேலை வாங்கக்கூடாது என்று லேபர் ஆக்டில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் போதும். இந்த மூன்றாவது பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். "under any pretence purchases, except at a public auction, any pledge while in pawn with him," என்று இருக்கிறது. பரிடென்ஸ் என்றால் யாரிடத்திலே? எலத்தில் தான் எடுக்க வேண்டும். 12-லேயே போட்டுவிட்டோம் எலத்தில் தான் எடுக்கலாம் என்று. அப்படி போட்டுவிட்ட பிறகு "under any pretence" என்றால் யார் எங்கு பாசாங்கு செய்கிறான் என்று சொல்ல முடியாத சமாசாரம். ஆகையால் அதை எடுத்துவிடவேண்டும்.

அதே நேரத்தில் தண்டனை 6 மாதம் என்று இருக்கிறது. முதலில் ரூ. 100 என்று இருந்ததை ரூ. 1,000 என்று செய்து விட்டோம். அபராதம் போட்டாலேயே மானம் கப்பலேரிப் போய்விடும் அபராதம் கட்டிய ஆள் என்று ஒருவரும் போகமாட்டார்கள். அவன் பிறகு கடையை மூடிக்கொண்டு போகவேண்டியது தான். ஜெனரல் டிஸ்கிரிஷனில் எல்லோரும் இதைப் பற்றி பேசினார்கள். அதையெல்லாம் நான் ஆதரிக்கிறேன். தண்டனை வேண்டாம் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஆகையால் எல்லா திருத்தங்களையும் ஆமோதித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM :** கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் சுப்பையா முதலியார் அவர்களுடைய திருத்தங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த 6 மாதம் அல்லது 1,000 ரூபாய் அல்லது இரண்டும் சேர்ந்து என்று இருப்பதானது ஒரு பயங்கரமான நிலையை ஏற்படுத்துகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒருவன் ஜெயிலுக்குப் போய் விட்டு வந்தால், அவனிடம் பேசுவோ, அவன் பக்கம் பார்க்கவோ கூடாது என்று விலகிக்கொள்ளும் சமயத்தில் முக்கியமாக நாணயத்தை வைத்து கொடுக்கல் வாங்கல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள், மரியாதைக்கும் மானத்திற்கும் அதிக கவனம் செலுத்தினால் தான் இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட முடியும். பணம் வாங்கும்போது அந்தக் கடைக்காரர் யோக்கியமானவரா, சொன்னபடி நடந்துகொள்வாரா என்று தெரிந்து கொண்டு போகும் பழக்கம் இருப்பதால், ஒருவர் ஜெயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தால் அவரால் வியாபாரம் செய்ய முடியாது. ஜெயில் தண்டனை என்று போட்டிருப்பது கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போதும் ஆகையால் ஜெயில் தண்டனை கூடாது—எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாக ஒரு திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டதை வரவேற்று இந்த ஒரு திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவரைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். 10½ சதவீதம் என்று போட்டால் கால் காச அரைக்காச என்று வரும் என்று கனம் அமைச்சரிடத்தில் எடுத்துக்கூறியவுடன் கருணை உள்ளத்தோடு பார்த்து 100-க்கு 12 வீதம் வட்டி என்று ஏற்றுக்கொண்டதை மிக மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். காரணம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கஷ்டங்கள் குறைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைக்க வேண்டுமென்பது தான் நோக்கம். அந்த வகையிலே ஜனநாயக மந்திரி ஏற்றுக் கொண்டதை வரவேற்று நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏதோ முதல் குற்றத்திற்கே ஜெயில் தண்டனை கொடுக்கப்போவதில்லை. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று தடவைகள் பார்த்து இன்னும் குற்றம் செய்தால் நான்காவது தடவைதான் கொடுப்போம் என்று பொது விவாதத்திலே கூறினார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய

26th August 1961] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன மாதிரி இந்த ஜெயில் தண்டனை அவசியமா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்திய பீனல் கோட் குற்றங்களுக்கு சிறை தண்டனை அவசியம். சமூக விரோதமான குற்றங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்க அத்தகைய பயத்தை வைப்பது நல்லது. இதெல்லாம் அவர்கள் முதலேப்போட்டு வியாபாரம் செய்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற முறையில் சிறு சிறு குற்றங்களுக்குக்கூட ஜெயில் தண்டனை கொடுக்கலாம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பொது விவாதத்திலே இம்பிரிவினமென்ட் அண்ட் ஃபைன் என்று இருந்தால்தான் பயப்படுவேண்டும், இதிலே இம்பிரிவினமென்ட் ஆர் ஃபைன் என்று தான் போட்டிருக்கிறோம், ஃபைன் மாதிரி போட்டு, குற்றங்கள் அதிகமாகச் செய்தால் அப்போது ஜெயில் தண்டனை கொடுக்க வழி இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இதிலே “ஆர் வித் போத்” என்று இருப்பதால் ஃபைனும் போடலாம் ஒரு மாத ஜெயில் தண்டனையும் கொடுக்கலாம். ஒரு நாள் ஜெயிலுக்குப் போனாலே மானம் பறி போகக் கூடிய நிலை ஏற்படும். நடைமுறையில் சொல்லுவார்கள் கம்பி எண்ணிவிட்டு வந்தான் என்று. அது கௌரவக் குறைவு. பயம் இல்லாமல் போய்விடாது. நாம் ஆயிரம் ரூபாய் வரை ஃபைன் போடலாம். வாழத் தகுதியற்றவர்கள், வாழ்க்கையில் கௌரவத்தைக் குறைத்துக்கொண்டவர்கள் ஒரு சமூகத்தில் தொழில் நடத்தி வாழ முடியாது. இப்படிப்பட்ட தொழிலுக்கு சிறு குற்றங்களுக்குக்கூட சிறை தண்டனை கொடுத்து சிறையின்மீது உள்ள பயத்தை போக்கிவிட்டால் வெகு சலபமாக சிறைக்கு போய்விட்டு மக்கள் மத்தியில் வந்து விடுவார்கள். 1,000 ரூபாய்க்கு பதில் 4,000 ரூபாய் அபராதம் போட்டால்கூட அவர்கள் கட்டிவிடுவார்கள். ஆகையால் இத்தகைய சட்டங்களில் சிறை தண்டனை இருப்பது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானது என்று நினைக்கிறேன். முதலில் 100 ரூபாய் என்று இருந்ததை 10 மடங்கு ஆக்கியிருக்கிறோம். சிறை தண்டனை போட்டு பயத்தைத் தெளியவைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டாயம் இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு ஃபைன் மட்டுமே போட்டு இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தினால் வர வேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். வட்டிக்குக் கொடுத்து வாங்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆறு மாதம் சிறை, 1,000 ரூபாய் அபராதம் என்று இருப்பதில் 1,000 ரூபாய் அபராதம் என்று இருப்பதை வேண்டுமானாலும் விட்டுவிடலாம். 6 மாதத்தை ஒரு வருஷமாக மாற்ற வேண்டும். காரணம், இதை நல்ல வியாபாரம் என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்ப மோசமான ஒரு திருட்டுத் தொழில் . . .

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of order, திருட்டுத் தொழில் என்று சொல்லுவது பாராளுமன்ற முறைக்கு உகந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not use that word and he should withdraw it.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த வியாபாரத்திற்கு இவ்வளவு பேர்கள் பரிந்து பேசுவதே வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இன்னின்ன முறையில் திருத்தங்கள் அசெம்ப்ளியில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லா அங்கத்தினர்களுடைய ஜூமியும் போய்ச்சொன்னார்கள். இதையும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of order, Sir. The insinuation of the hon. Member seems to be that hon. Members have moved their amendments to protect the interests of the money-lenders. It is not proper. . .

[26th August 1961]

DEPUTY SPEAKER : There is no insinuation. The hon. Member can continue his speech.

11-30
a.m.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த பில்லை இன்ட்ராய்ஸ் செய்யும்போது நல்ல முறையில் இருந்தது. செலக்ட் கமிட்டிக்கு போய் இம்மாதிரியான வாதங்களை வைத்து, பாஸ்ப்ரோக்கர்ஸ் எந்தளவு ஏமாற்ற வேண்டுமோ அதற்குரிய வசதியிருக்கிறது. ஜனங்கள் வறுமையால் பொருளை, ஒரு பொருளின் விலையை அதன் கால் பங்கு விலைக்கு அடகு வைத்து அதைத் திருப்பி வாங்கும் நிலைமையில் கூட இல்லை, 100-க்கு 92 பேர்களுக்கு திரும்ப வாங்க முடியவில்லை. ஆகவே கடுமையான சட்டம் போட்டால்தான் மேலும் கெடுதல் செய்யாமல், ஜனங்களை ஏமாற்றாமல் இருக்கமுடியும். ஆகவே, 6 மாதம், ஆயிரம் ரூபாய் என்பது அவசியம் இருக்கவேண்டும்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இத் தொழில் ஒரு திருட்டுத் தொழில் என்று சொல்வது. . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not use that word. I have asked the hon. Member who used that word to withdraw it. Now the hon. Member should not repeat that word.

SRI V. SANKARAN : பல தொழில்களில், இதுவும் ஒரு நல்ல தொழில் தான். சமுதாயத்திற்கு இது அவசியமாகியிருக்கிறது. சர்க்காரே வேண்டிய கடன் மக்களுக்கு கொடுக்கும்படியான நிலை வருவதுவரை இவர்களை தவிர்க்கமுடியாது. இது இருந்துதான் தீரும். இது பொருந்தாது என்று சொல்ல முடியாது. இந்த கிளாஸை எடுத்துக்கொள்ளும்போது 'takes an article in pawn from any person appearing to be under the age of eighteen years, or to be of unsound mind' என்றிருக்கிறது. இந்தக் குற்றம் ஏற்பட்டதா இல்லையா என்று பின்னால் கோர்ட்டுக்கு விசாரணைக்கு வரும். ஆறு மாதங்களுக்கு பின் விசாரணைக்கு வரும்போது, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் 18 வயது உள்ளவனாக தோன்றப்பட்டானா இல்லையா என்பது பற்றி ஆறு மாதங்கள் கழிந்துதான் நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்பொழுது, அதை சரியானபடி நிர்ணயிக்க முடியாது. ஆறுமாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் கழித்து, தோற்றம் எப்படியிருந்தது என்று நிர்ணயிப்பது, "போஸ்ட் மார்ட்டம் எக்ஸாமினேஷன்" போன்ற நிர்ணயிக்கமுடியாது. சின்னக் குற்றங்கள்கூட இருக்கின்றன. அதற்கும் ஆறு மாத தண்டனை என்று ஏற்பட்டுவிடும், ஆறு மாத தண்டனை என்று வைக்கும் போது ஒன்றிரண்டு தடவைக்கு மேல் இதே குற்றம் இழைத்தால் அதற்கு அப்பொழுது சிறை தண்டனை என்றிருக்கலாம். ஆரம்பத்திலேயே சிறை தண்டனை என்று இருப்பது கடினமாகும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த திருத்தத்தை ஆமோதிக்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வட்டித் தொழில் நடத்துகிறவர்கள் குற்றம் செய்தால் சிறை தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஷரத்து இருப்பதை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பல உறுப்பினர்கள் திறைமையாக வாதாடியதைக்கண்டு உண்மையில் நான் கொஞ்சம் வருத்தப்படுகிறேன். ஒரு நாள் கம்பி எண்ணினாலும் இழுக்கு ஏற்பட்டுவிடும், அதனால் அவர்கள் தொழில் பாதிக்கப்படும், மானம் பறி போய்விடும், என்று வாதாடினார்கள். சிறை தண்டனை இருந்தால்தான் அவர்கள் தவறு செய்யாமல் அவர்களை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும் தண்டனை இருக்கிறது என்ற பயத்தின் காரணமாக தவறு செய்யாமல் இருக்க வழியிருக்கும் என்ற காரணத்தினால்தான் சிறை தண்டனை அவசியம் இருக்க வேண்டுமென்ற ஷரத்தை வலியுறுத்துகிறோம். அமைச்சர் அவர்களும் அதைத்தான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூடாது என்று வாதாடுவதினால் நாம் கொஞ்சம் சந்தேகிக்க இடமிருக்கிறது. ஆறு மாதம் என்றால் ஆறுமாதம் தண்டனை அனுபவிக்கப்

26th August 1961] [Sri A. Govindasamy]

போவதில்லை. குறுகிய அளவுதான் இருக்கும். சிறை தண்டனை கூடவே கூடாது, ஆனால் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் கட்ட அனுமதிக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது வட்டிக் கடைக்காரர்கள் எவ்வளவோ பணம் ஏழை மக்களிடமிருந்து லாபம் அடிக்கிறார்கள், அதில் ஒரு பகுதியை லாபமாக கட்டி விட முடியும். அது அவர்களுக்கு சாதகமான நிலையில் உள்ளது என்ற காரணத்தினால் அபராதம் வேண்டுமானால் கட்டுவார்கள், சிறைக்கு அனுப்பாதீர்கள் கோர்ட்டுக்கு அலைந்தாலும் அவர்கள் மானம் பறி போய் விடுமென்று சொல்கிறார்கள். வட்டிக் கடைக்காரர்கள், வட்டியை முன்னாலேயே எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பத்து ரூபாய் பெறும் பொருளை, ஆறு ரூபாய் கூட பெறுது என்று சொல்லும் நிலையில் “அப்ரைஸ்” செய்யும் போது, மதிப்பு நிர்ணயிக்கும் போது குறைவாக நிர்ணயிக்கிறார்கள். தங்கத்தின் விலை தினந்தோறும் பத்திரிகைகளில் வந்தாலும் அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்னும் வகையில் நகைகளின் மதிப்பை குறைக்கும் அளவு அவர்கள் தொடர்ந்து குற்றம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு சாதகமாக வாதாடும் நிலையை மாற்றி, அவர்கள் தவறு செய்யாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் சிறைதண்டனை வைத்தால்தான் அவர்கள் தவறு செய்யாமல் அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியும். அப்படி ஒரு அச்சம் இருக்கும் வகையில், அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது சிறை தண்டனையை அப்படியே வைக்க வேண்டும். பழனிசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் ஒரு வருஷமாக மாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I take exception to casting aspersions on any particular profession. Simply because there may be one or two blacksheep in a particular profession, we cannot generalise and characterise the profession, in the manner in which it was done. There are blacksheep everywhere, in every profession, and in every walk of life. Therefore, there is no reason why we should characterise a particular profession in that way. I doubt whether the hon. Members, who have moved these amendments are really favouring persons whom they have in view. Sub-clause (1) of the clause says—

‘ takes an article in pawn from any person appearing to be under the age of eighteen years . . . ’

Some hon. Members wanted to know why the words ‘ appearing to be under the age of eighteen years ’ were used and said that the age should be something definite. If it is definite, it is more harmful to the pawnbroker because then there will be no scope for lawyers to argue his case. If the age is not definite, in the court he can say that the person looked or appeared to be more than eighteen years old and can escape. So the present wording is more advantageous for him in order to put his case. I do not think we can specifically say that the age should be eighteen years.

With regard to the sentence, it is only in the statute. It does not mean that for every offence the highest punishment must be given. What I submit is that such a provision is there like the Damocles's Sword. The Damocles' Sword must be hanging as a warning and deterrent and it does not harm anybody. Only if the person goes wrong, then only the Sword of Damocles will harm him. Otherwise, the Sword of Damocles will not harm him. So that provision must be there. Further, hon. Members

[Sri M. A. Manickavelu] [26th August 1961]

should know that the Select Committee changed the original provision relating to punishment. According to the original provision, a person should be punished with imprisonment for a term which may extend to 1 year or with fine which may extend to Rs. 1,500. The Committee changed that provision so as to provide for punishment for 6 months or with fine of Rs. 1,000. So they have reduced it. As the original provision was changed after a good deal of discussion by the Select Committee, I do not see any reason why we should change the considered views of the Select Committee.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 12 was put and carried.

Clauses 13 to 15 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 30 of 1960) as amended be passed.”

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“The Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 30 of 1960) as amended be passed.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, under rule 114 (2) of the Madras Assembly Rules, I object to this Bill being passed into law today. Today, substantial amendments to the Bill have been accepted by the House. So I suggest that the motion for passing this Bill into law need not be taken today but may be taken up later.

DEPUTY SPEAKER: I will read Rule 114 (2) of the Assembly Rules which is follows:—

“If during the consideration of a Bill in the Assembly, any amendment is made, any member may, at the conclusion of the consideration of Bill, object to a motion being made at the same sitting for its being passed. Thereupon the Speaker, shall, unless he considers that the request is frivolous or unreasonable, not allow a motion that the Bill be passed into law to be moved at the same sitting, but the Bill shall be brought up for further consideration at a subsequent sitting.”

I think the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram's contention is not correct. I am not agreeing with him. I rule it out of order.

SRI M. KALYANASUNDARAM: In your opinion my request is always unreasonable or frivolous.

DEPUTY SPEAKER: I rule it out of order. The Hon. Member could not cast aspersions against the Chair.

26th August 1961]

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த மசோதாவை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பல திருத்தங்களை செய்து நிறைவேற்றியது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்தத் தொழில், மிகவும் கெட்ட தொழில், மிகவும் ஈனமானத் தொழில் என்றெல்லாம் மற்றவர்களுடைய மனம் புன்படும்படியான முறையில் பேசினது அவ்வளவு வரவேற்கத் தகுந்ததாய் இல்லை. இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் இந்தத் தொழில் திருட்டுத் தொழில் போன்றது என்றெல்லாம். . . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is repeating the word. She should withdraw it.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இவ்விதமான முறையில் பேசுவது சரியல்ல என்பதை சொல்லுவதற்குத்தான் இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறொன்றுமில்லை. இது மிகவும் மோசமான தொழில், இதற்கு ஆதரவாக பேசுவது கூடாது என்ற முறையில் சொல்வதுகூட ஓரளவுக்கு. **contempt of Legislature please look at the way, the hon. Member Sri N. K. Palanisami has spoken.** என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்த அளவில் பேசுவது சரியல்ல என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டசபையுட்கத்தினர்கள் நங்கள் பொறுப்பை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு பேச வேண்டும், அப்போது தான். . . .

DEPUTY SPEAKER : I think the hon. Member need not advise other hon. Members. She is not the person to question it. I am not going to allow the hon. Member to speak. I think the hon. Member will restrict her speech only to the Bill, and not refer to other points during the third reading of the Bill.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am speaking only on the Bill and nothing outside the Bill. I request the Deputy Speaker not to think that I am violating the rules at all.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is explaining the provisions of the Bill. She need not do so during the third reading.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக எங்களைப் போன்ற நகரத்தை பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்ற அங்கத்தினர்களுக்கு நகரத்தில் மக்கள் அன்றாடம் பணத்திற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளும். கிராமப் புறங்களில் இந்தத் தொல்லை இருக்காது. நகர் புறங்களிலே இருக்கின்ற மக்கள் அன்றாடத் தேவைக்காக கடன் வாங்குகிறார்கள். கடன் கிடைப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. கிராமப் புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள வர்களின் சொந்த ஜாமின் பேரில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கான வசதியை இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்ததுதான். நகர் புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், சிறு தொழில் செய்கின்றவர்கள், வேறு எந்தவிதமான வழியுமில்லாமல், ஒன்றிரண்டு ரூபாய் கடன் வாங்கி அதன் மூலம் காய்கறி வாங்கி, அதைத் தலையில் சுமந்து விற்று அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற லாபத்தைக் கொண்டு வட்டிக்கும் கொடுத்து விட்டு, மீதி இருப்பதை எடுத்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நகரத்தில் சர்வ சாதாரணமாக நடக்கக் கூடியதாகும். ஆனால் நகரப்புறங்களிலுள்ள மக்கள் எதை எதை நம்புகிறார்கள் என்றால், கிராமப்புறங்களில் அரசாங்கம் சொந்த ஜாமினில் பணம் கடன் கொடுப்பதைப் போன்று நகரப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். எவ்வளவோ ரிஸ்க் இருந்தாலும் கிராமப்புறங்களில் அவர்களுக்கு சொந்த ஜாமினில் கடன் கிடைக்கிறது. அந்த முறையில் நகரத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு நடுத்தர மக்களுக்கு குறைந்த தொகைக்கு நம்பிக்கையின் பேரில் கொடுக்கின்ற வகையில் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசனை

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [26th August 1961]

செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைச் சொல்வதற் காகத்தான் இந்த மூன்றாவது வாசிப்பின் போது நான் பேச முன் வந்தேனே தவிர யாரையும் வம்புக்கு இழுப்பதற்கல்ல. அரசாங்கம் உடனடியாக ஆலோசிக்க வேண்டியது, கிராமப்புறங்களில் கொடுப்பது போன்று நகரப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்க வழி எப்படி செய்வது என்பதைப் பற்றித்தான் இருக்க வேண்டும். இப்போது இருப்பது போன்று இத்தகை தொழில் இன்னும் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி, இந்த மசோதாவை வரவேற்று என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI R. SRINIVASA IYER : ஸார், இந்த மசோதா இப்போது நிறைவேற்றப்போகிறது. இன்றைக்கு இந்த மசோதா விவாதத்துக்கு வருமோ வராதோ என்ற சந்தேகத்தில் பல திருத்தங்களை பிரேரபிக்க முடியவில்லை. மூன்றைய சட்டத்தில் சென்னைப்பட்டணத்தைப் பொறுத்த வரையில் லேசன்ஸ் கொடுக்கின்ற அதிகாரி சென்னை கலெக்டர் அவர்களும், மற்ற இடங்களைப் பொறுத்த வரையில் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள ஆர். டி. ஓ. அவர்களும் இருந்தார்கள். இதை இப்போது மாற்றி. . . "Such authority as Government may appoint." என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இதற்காக லேசன்ஸ் கொடுக்கின்ற அதிகாரி ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரி அல்லது, அதே தரத்திலுள்ள கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர் என்றிருப்பது நல்லதாக இருக்கும். இது ஓர் ஆர்.டி.ஓ வாக இருக்கலாம், அல்லது கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசராக இருக்கலாம். இதைப் பற்றி இதற்கான விதிகள் ஏற்படுத்தும் போது ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் லேசன்ஸ் கொடுப் பதற்கு சில அதிகாரங்களையும், லேசன்ஸை கான்ஸில் செய்வதற்கு சில அதிகாரங்களையும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதன் மீது அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்றால் கவர்மென்ட்டுக்குத்தான் செய்ய வேண்டும். அதோடு இன்ஸ்பெக்டர்ஸுக்கும் இதில் ஏராளமான அதிகாரங்களை கொடுத்திருக்கிறோம். இதற்கான விதிகளை எல்லாம் போடும்போது மிகவும் கவன மாகப் பார்த்து ஆலோசித்து போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த பிவினஸ் நல்ல முறையில் இயங்கக் கூடிய முறையிலும், வாங்கக்கூடியவர்களும், கொடுக்கக் கூடியவர்களும் நிசித்துப் போக்கக்கூடிய நிலையில் வராமலும், ஏழைகளுக்கு இதனால் கஷ்டம் ஏற் படாத வகையிலும் இந்த சட்டத்தை அமல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட்டி விகிதத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில திருத் தங்களை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதற்கு நன்றி செலுத்து கிறேன். நியாயமான எந்த கோரிக்கையையும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சேபிப்பது கிடையாது. அவருக்கு ஒத்துக் கொள்ளாததை நல்ல முறையில் எதிர் வாதம் செய்து, அதை வாபஸ் வாங்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் சொல்லுகின்ற காரணங்கள் சரியானவைதான் என்பதை தெரிந்து கொண்ட பின்னால் என் போன்றவர்கள் திருத்தங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுகிறோம். இந்த மாதிரி ஒரு திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்பு கட்சி சொல்லுவதிலே மந்திரி அவர்கள் நல்ல சாமர்த்தியமான வகையில் கூட. அந்த முறையில் நாங்கள் "கன்வின்ஸ்" ஆகித்தான் திருத்தங்களை "வித்திரா" பண்ணிக்கொள்கிறோம். நல்ல முறையிலே விதிகளை ஏற்படுத்திச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் விஷயத்திலே "Pangue பற்றி சொல்லும்பொழுது "in English or in such language of the locality as may be prescribed" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் வேண்டுமானால் "ஆல்டர்நேடிவ்" வாக வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், தமிழ் நாட்டிலே தமிழிலேதான் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது, ஆங்கிலத்தில் கணக்கு வைத்துக்கு கொள்ளுவதற்கு அருமதி கொடுப்பது ரொம்பவும் ஆபீஸ்வமாக கொடுக்க வேண்டும்.

26th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

சோதனை போடுவது, மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் பெர்மிஷன் வாங்கி வாரண்டில் பிடிக்கிறது சம்பந்தமான பிரிவுகளெல்லாம் இருக்கின்றன. கடன் வாங்குகிறவர்களுக்கும், கடன் கொடுப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டியதுதான். இந்தப் பாதுகாப்புகளை நல்ல முறையிலே அமுல் நடத்திகடன் சுமுகமாக கிடைப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, இதை சட்டம் ஆக்குவதில் நானும் சேர்ந்து கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆர். சீனுவாசய்யர் பேசின பிற்பாடு முன் கூட்டியே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன், அரசியலிலிருந்து விலகிய பிற்பாடு சம்மா லீட்டிலே உட்கார்ந்திருக்கலாம் என்று. ஆனால் சீனுவாசய்யர் நல்ல வக்கில் என்று எனக்கு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் ஏன் வக்கில் வேலை செய்து கொஞ்சம் பணம் சம்பாதிக்கக்கூடாது என்று ஒரு ஆசை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது தனி.

இந்த மசோதா விஷயமாக சில விஷயங்கள் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக விதிகள் ஏற்படுத்தும்பொழுது, இந்த விவாதத்தில் தெரிவித்த கருத்துக்களை கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, எந்தெந்த வகையில் suitable ஆக விதிகள் செய்ய வேண்டுமோ அவ்விதம் செய்யலாம். இந்த மசோதா விவாதத்தில் சில நல்ல கருத்துக்களை சொன்னதற்காகவும், சில திருத்தங்களின் கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக் கொள்ளாத அளவிலே பதில் சொன்ன போது, அதை அங்கீகரித்து வாபஸ் வாங்கிக் கொண்ட தற்காகவும், நான் நன்றி செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவில் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த சட்டத்திலும் குறைபாடு இல்லாமல் இருக்காது. இந்த மன்றத்தில் இயற்றுகிற சட்டத்தில் மாத்திரம் அம்மாதிரி அல்ல. உலகத்திலேயே எந்தச் சட்டத்திலும் எல்லா குறைபாடுகளையும் நீக்கி ஒரு சட்டம் செய்ய முடியாது. நடை முறையில் ஏதாவது அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டால், அவ்வப்பொழுது திருத்தம் செய்கிறோம், “அமென்டிங் பில்” கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையிலே நமக்கு எட்டின வரையில் நல்ல வகையிலே நாம் எந்த சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறோம். பின்னால் நடை முறையில் ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்ளலாம். இந்த விவாதத்திற்கு இது தான் என்னுடைய பதில்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Madras Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1960, (L.A. Bill No. 30 of 1960) as amended be passed.’

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(7) THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 8 OF 1960)

DEPUTY SPEAKER : Now we will take up the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960, (L.A. Bill No. 8 of 1960).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg to move—

‘That the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஒரு பெரிய மசோதா. 100-க்கு மேலே ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதை நல்ல முறையிலே தீர்க்க ஆலோசனை செய்து, இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய சாட்சியத்தை எடுத்து, செலக்ட் கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சில தகவல்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri M. A. Manickavelu] [26th August 1961]

செலக்ட் கமிட்டி ஏற்படுத்தினதும், எதைப்பற்றி சாட்சியம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக 72 கேள்விகள் தயாரித்து எல்லோருக்கும் தெரிவித்து அவர்கள் அது விஷயமாக மெமோராண்டம் அனுப்பலாம் என்று சொல்லிக் கேட்டிருந்தோம். அதன் அடிப்படையிலே சமார் 100, “இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் அண்டு அசோஸியேஷன்ஸ்” அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். 7,600 தனிப்பட்ட நபர்கள் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பிற்பாடு பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த மாகாணத்திலே பல இடங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு சாட்சியம் சொல்லுகிறவர்களை நேரில் விசாரித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சமார் 206 இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ், தனிப்பட்டவர்களிடம் சாட்சியம் “ரிகார்டு” செய்து, பிற்பாடு கமிட்டி அதையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டி 39 நாட்கள் உட்கார்ந்தது. இவ்வளவு பெரிய மசோதா, இவ்வளவு ஷரத்துக்கள் கூடிய மசோதாவிற்கு “டிஸென்டிங் மினிட்ஸ்” 7 தான் வந்திருக்கிறது. அதிலே 4 இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் உள்பட. மேல் சபையிலிருந்து 3 பேர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இதிலே “யுனானிமிடி ஆப் எக்ரிமெண்டு” அதிகமாக இருக்கிறது. கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதனால் தான் “டிஸென்டிங் மினிட்ஸ்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றாமே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், எவ்வளவு “ஆங்குலாரிடஸ்” குறைக்க முடியுமோ அந்த வகையிலே கொண்டுவந்து இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறோம்.

சில முக்கியமான ஷரத்துக்களில் பொறுக்குக் கமிட்டி ஏற்படுத்திய மாறுதல்களை மாத்திரம் இங்கே குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலில் “ப்ரிஆம்பிலை” மாற்றியிருக்கிறோம்.

In moving the motion, I wish to refer briefly to the more important changes made in the Bill by the Joint Select Committee.

Preamble.—The preamble has been amplified, so as to state that the Bill is in pursuance of the directive principles of State policy, embodied in clauses (b) and (c) of Article 39 of the Constitution, viz., that the State should direct its policy towards securing that the ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good and that the operation of the economic system does not result in the concentration of wealth and means of production to the common detriment. The preamble also describes how the Bill seeks to achieve this object in the case of agricultural land.

A provision has been included making the proposed Act inapplicable to lands held by religious trusts of a public nature. This provision has been made as doubts have been expressed whether religious trusts can be prevented from acquiring property in future, in excess of the ceiling area, in view of the provision in article 26 (c) of the Constitution, that subject to public order and morality every religious denomination shall have the right to own and acquire property. As recommended by the Committee, the Government are taking action to bring in separate legislation for regulating the administration of the lands held by religious trusts.

The definition of the term ‘agriculture’ has been made comprehensive, so as to ensure the effective enforcement of the provisions of the proposed Act.

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

Definitions of "existing sugar factory" and "new sugar factory" have been included, as the Committee considered that sugar factories which come into existence after the date of commencement of the proposed Act, viz., the 6th April 1960, should also be enabled to acquire land in excess of the ceiling area.

A definition of the term "cultivating tenant" has been included, as the provisions regarding tenancies contained in clauses 59 to 69 of the Bill should be applicable only to cultivating tenants as different from tenants.

The definition of "family" has been revised, so as to be comprehensive, covering both Hindus and non-Hindus.

In the definition of "standard acre", the extents have been expressed in decimals instead of fractions as the Committee felt that there was much disparity in regard to fertility and yield between lands assessed at between Rs. 4 and Rs. 6 and lands assessed at between Rs. 6 and Rs. 8. Different proportions for the calculation of standard acre have therefore been prescribed for lands assessed at between Rs. 4 and Rs. 6 and lands assessed at between Rs. 6 and Rs. 8. In some cases, the equivalents in ordinary acres to a standard acre have been slightly increased. In the case of dry lands irrigated by direct flow from a Government irrigation source, it is provided that the determination of standard acre should be with reference to the availability of water from the Government irrigation source for two crops and above or for one crop only instead of with reference to the classification of the source.

Certain modifications have been made in the provisions for fixing the ceiling area of a person or family. In calculating the extent of land held by a person or family, the extent of land held by that person or by a member of that family in an agricultural company will be taken into account, while the extent of land held by him in a non-agricultural company will not be taken into account. This differentiation cannot be avoided as it will be difficult to calculate the extent of land held by the person or member of family in a non-agricultural company. New definitions of 'agricultural company' and 'non-agricultural company' have accordingly been included. A member of a family who holds separate property, including stridhana property, in his or her own name, can hold that property, in addition to the ceiling area of the family up to a certain limit. A definition of separate property* has accordingly been included and the definition of 'Stridhana land' has been omitted. The ceiling area of a family will be calculated taking into account only those members of that family who are alive on the notified date. 12-00 noon.

In the Bill as published, the period allowed for furnishing returns by persons holding land in excess of the ceiling areas was to be calculated from the date of the publication of the proposed Act. The Committee considered that it might not be possible for

[Sri M. A. Manickavelu] [26th August 1961]

all persons to know the date of the publication of the Act and that, therefore, the time for, furnishing the returns might commence from a notified date, which should be fixed by the Government and given due publicity by beat of tom-tom and publication in the newspapers. Provision has accordingly been made. A specific provision has also been made that if any person has specified the particulars of the land which he desires to retain within his ceiling area, the authorised officer shall, as far as practicable, declare the same land as comprised within his ceiling area.

A provision has been included empowering the Government to make rules specifying the classes of tenants who may be allowed to continue in possession of surplus land, and also permitting co-operative societies, land mortgage banks and agricultural companies to continue in possession of surplus land, even after the publication of the notification acquiring the land.

A provision has also been made that, on and after the notified date, no document relating to any transfer of land shall be registered unless a declaration in writing in the prescribed form is filed by the transferee before the registering authority. The registering authority will forward the application to the concerned authorised officer for necessary action.

A provision has also been included that if, as a result of marriage or adoption after the date of the commencement of the proposed Act, the extent of land held by a person or family exceeds the ceiling area, then the provisions of the Ceiling Act will be applied to such excess.

Provisions have been included that no member of the Land Board or the Sugar Factory Board shall vote or take part in the discussion of any question coming up for consideration at a meeting of the Board, if the question is one in which he is directly or indirectly interested. The provision in the Bill as introduced that the Secretary to the Board of Revenue (Land Revenue) shall be the Secretary to the Land Board has been altered, so that any Gazetted Officer may be appointed as Secretary to the Land Board. The provisions in the Bill as introduced that the Director of Agriculture shall be the Secretary to the Sugar Factory Board, but shall not be entitled to vote have been altered and it has been provided that the Director of Agriculture shall also be a member of the Sugar Factory Board and that either the Secretary to Government in the department dealing with sugar factories or the Director of Agriculture, as the Government may nominate, shall be the Secretary to the Sugar Factory Board.

The provisions relating to the surplus land held by limited owners have been altered and under the present provisions, the surplus land will be acquired straightaway and the compensation amount will be kept in deposit before the prescribed authority and the interest accruing from that amount will be paid to the person who would, for the time being, have been entitled to the possession of the land. The compensation amount will remain deposited

26th August 1961]

[Sri M. A. Manickavelu]

until the same is paid to any person or persons becoming absolutely entitled thereto. Similar provisions have also been made in respect of the surplus land held by maintenance holders.

The provisions relating to the mode of payment of compensation have also been altered and it is now provided that the compensation amount will be paid either in cash or in bonds or partly in cash and partly in bonds, as the Government may deem fit, and that the bonds will be issued on such terms and carry such rate of interest as may be prescribed. Interest will be paid from the date of taking possession of the surplus land, except in cases where, under the provision referred to in item (10) above, any tenant, co-operative society, land mortgage bank or agricultural company is allowed to continue in possession of a surplus land even after the publication of the notification acquiring the land. In these excepted cases, interest will be paid from the date of publication of the notification acquiring the surplus land.

The Bill as introduced contained provisions for the survey and ryotwari settlement of inam lands and land in the transferred territory. It also contained provisions imposing some restrictions in regard to the transfer of inam lands. The committee considered that no distinction need be made between inam lands and other lands and that, in the case of inam lands, the assessment fixed under the Inams Assessment Act may be taken as the assessment for determining the standard acre as well as for calculating compensation. Where no assessment has been fixed under the Inams Assessment Act, the prescribed authority should fix the appropriate assessment for the inam land with due regard to the highest rate of ryotwari assessment payable for a land of a similar description and with similar advantage in the nearest ryotwari village. Consequent on the above changes, the Bill now contains provisions for the survey and ryotwari settlement of lands in the transferred territory only.

The provisions regarding tenancies have been changed. Under the present provisions any land owner who, on the date of the commencement of the proposed Act, held land not exceeding five standard acres and who is not assessed to income-tax for the previous year as defined in section 2 (11) of the Indian Income Tax Act, 1922, may, before the expiry of two years from the notified date, resume from the cultivating tenant for personal cultivation an extent of land which, together with the extent of land already under his personal cultivation, and the extent of land which reverted to him from his tenant, as being in excess of the tenant's ceiling area, will not exceed three standard acres. After the expiry of two years from the date of the publication of the proposed Act but before the expiry of seven years from that date, any land owner who is not assessed to income-tax for the previous year may resume from the cultivating tenant, for personal cultivation, an extent of land which together with the extent of land already under his personal cultivation and the extent of land which reverted to him from his tenant as being in excess of the tenants' ceiling

[Sri M. A. Manickavelu] [26th August 1961]

area will not exceed five standard acres. Where the total extent of the land held by any person as owner and the land held by him as cultivating tenant exceeds five standard acres; any land owner under whom such cultivating tenant is holding land may, after the expiry of two years from the date of the publication of the proposed Act, but before the expiry of seven years from that date, resume the land in such excess, from the cultivating tenant, for personal cultivation. Where more than one land owner seek to resume land from such a cultivating tenant, the authorised officer will decide after examining their respective claims. For the purpose of the above provisions cultivating tenants who hold land in excess of five standard acres have to submit returns, giving particulars of the lands, held by them, names of the owners of the lands, etc. A land owner cannot evict a cultivating tennants except for failure to pay rent, doing any act or being guilty of any negligence which is destructive of or injurious to the land or the crop thereon, neglecting cultivation altogether, using the land for a purpose which is not agricultural or wilfully denying the title of the land owner to the land.

The provisions relating to kudiyruppus contained in the Bill as introduced have been omitted as the committee considered that separate legislation should be undertaken in regard to them. A Bill regarding kudiyruppus has also since been introduced in the Assembly.

The provisions relating to exemptions have been modified slightly. In view of the provision referred to in item (10) above, the provision in the Bill as introduced exempting lands held by Co-operative societies registered under the Madras or the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act, has been omitted. A new provision has been included exempting lands owned by other co-operative societies, i.e., co-operative societies registered in other States, which are approved by the Government. Another new provision is the exemption of lands held by industrial and commercial undertakings which, in the opinion of the Government, bona fide carry on industrial or commercial operations and which are approved by the Government. The exemption contained in the Bill as introduced in regard to lands containing casuarina trees has been amplified, so as to cover all lands used exclusively for growing fuel trees on the date of the commencement of the proposed Act.

The special provision for grazing lands has been slightly modified, so that only persons who on the date of the commencement of the proposed Act held land used exclusively for grazing and assesment to land revenue at Rs. 1.25 nP. and below per acre are entitled to hold such grazing land up to an extent of 50 acres in addition to the ceiling area. It has also been provided that if the grazing land so allowed becomes fit for cultivation subsequently as a result of any Government irrigation project the ceiling provision will be applied to that land.

26th August 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

The penalty for a continuing offence has been enhanced from five rupees to fifty rupees for every day after the first during which the offence continues. The penalty for contravention of lawful orders has also been enhanced from two hundred rupees to five hundred rupees. Certain new provisions providing penalties for certain offences have also been included.

In regard to the appointment of the Land Commissioner, it has been provided that only a Board Member may be appointed as Land Commissioner.

Schedule I to the Bill has been amplified so as to include, in addition to the Nilgiris district, Kodaikanal taluk and Yercaud sub-taluk, all villages in the State which lie entirely on hill area.

In Schedule III to the Bill, the provision prescribing the scale of compensation has been modified, so as to substitute slab rates. The provision relating to the payment, in advance, of a portion of the compensation for the surplus land acquired in the transferred territory has also been changed so that only 75 per cent of the compensation, instead of 80 per cent, need be paid in advance. Consequent on the decision to treat inam lands on a par with other lands referred to in item (16) above, the provisions contained in Schedule VI to the Bill as introduced relating to compensation in respect of inam lands, lands, in lease hold villages and lands exempted from the payment of land revenue have been omitted and consequential changes have been made in Schedule III. A provision for determining compensation in respect of lands the revenue of which or a portion thereof has been assigned has also been included in the Schedule III.

Schedule IV to the Bill has also been modified restricting the compensation payable to tenant on surplus land acquired by the Government to one-eighth of the fair rent of the land. In cases where the contract of tenancy provides for the continuance of the tenancy on surplus land acquired by the Government after the expiry of the agricultural year immediately succeeding the date of the acquisition, the portion of the compensation payable to the intermediary, if any, has also been reduced, from one-half to one-fourth of the compensation payable to the cultivating tenant.

In view of the provision making the proposed Act inapplicable to land held by religious trusts, Schedule V to the Bill as introduced, which prescribed the rate of tasdick allowance payable to trusts, has been omitted.

Sir, I request the House to accept the motion.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

'The Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.'

[26th August 1961]

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I want to make a request through you, Sir, to the Hon. Minister that his speech may be circulated to hon. Members of this House.

DEPUTY SPEAKER : It is better that it is circulated.

*SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியமான மசோதாவை (இந்த சமயத்தில் மைக் சரியாக இயங்கவில்லை) ஆரம்ப சகுனமே சரியாக இல்லை. பன்னிரண்டு மணிக்குமேல் இந்த மசோதாவை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒருவருக்கும் இதில் அக்கரை இல்லை என்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

(Sri Ramachandra Reddi in the Chair.)

இந்த வேளையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காகவே அடகு கடைக் காரர்கள் சட்டத்தை இதற்கு முன்னால் எடுத்துக்கொண்டார்களேபோல் இருக்கிறது. வெகு நாட்களாகவே நமது நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள், சாதாரண மக்கள் எல்லோரும் இம்மாதிரி ஒரு நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டு நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு “மீன்ஸ் ஆப் புரோடக்ஷன்” பூமி கிடைத்து, அவர்கள் அதிகப்படியாக உற்பத்திசெய்து, காபிடல் பார்மேஷன் ஏற்பட்டு, அதன்மூலம் இன்டஸ்ட்ரியல் பொருள்களை வாங்கக்கூடிய சக்தி ஏற்பட்டு, அதனாலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் அதிக அளவுக்கு அந்நியச் செலாவணி நமக்கு ஏற்படும். இத்தகைய முறையிலே இந்த சட்டம் அமையும் என்றெல்லாம் எதிர்பார்த்தார்கள். இன்றைய தினம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? சட்டம் வந்துவிட்டது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டியாகிவிட்டது. ஆனால் உழவதற்கு பூமி எங்கே இருக்கிறது? இது ஒரு டம்மி ஹார்ஸ்ட்ஷோ மாதிரி இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் ஒருவிதமான மாறுதலும் ஏற்படப்போவதில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. அதிகப்படியான பூமியே இல்லாமல், அவரவர்கள் பங்குபாட்டுக்கொண்டு பலபேர் மீது எழுதிவைத்துவிட்டு இன்றைய தினம் சர்க்காரையும் ஏமாற்றி விட்டோம், எழை விவசாயிகளையும் ஏமாற்றிவிட்டோம், பொது மக்களையும் ஏமாற்றிவிட்டோம் என்று பூரிக்கும்படியான நிலையிலே நிலச்சுவான் தார்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். என்ன காரணத்திற்காக நாம் இந்த நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை ஏற்றுக்கொண்டோம்? நாளுக்கு தினங்களுக்கு முன்புதான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை பார்லிமெண்டில் சமர்ப்பித்தபொழுது நிலச்சீர்திருத்த சம்பந்தமாக அடிப்படையான கொள்கையை நேருஜி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்.

‘Land Reform programmes, which were given a place of special significance both in the First and the Second Plan, have two specific objects. The first is to remove such impediments to increase in agricultural production as arise from the agrarian structure inherited from the past. This should help to create conditions for evolving as speedily as possible an agricultural economy with high levels of efficiency and productivity. The second object, which is closely related to the first, is to eliminate all elements of exploitation and social injustice within the agrarian system, to provide security for the tiller of soil and assure equality of status and opportunity to all sections of the rural population.’

நேருஜி அவர்கள் பார்லிமெண்டிலே பேசக்கூடிய நேரத்தில் “This is a challenge to our Nation” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லாக் கட்சிகளையும், இந்த திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதை அமுல் நடத்த உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார். பொறுக்குக் கமிட்டியிலே என்னென்ன செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றி

26th August 1961] [Sri N. K. Palanisami]

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பிரியாம்பிளை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார். அதுவாஸ்தவந்தான். ஆனால் பிரியாம்பிளுக்குப் பின்னால் வரக்கூடிய கிளாஸ்களிலே சாதாரண விவசாயிகளுக்கு, கூலி விவசாயிகளுக்கு, இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலமாக அடிமைப்பட்டு இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்திருக்கிறார்களா என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் அவர்கள் எல்லோரையும் இங்கே பேச அனுமதித்தால் நான் சொல்லுவதைத்தான் அவர்களும் சொல்லுவார்கள். நம் நாட்டிலே ஐந்தில் ஒரு பங்கு ஹரிஜன மக்கள் இருக்கிறார்கள். மனுவின் காலத்தில் இருந்து அவர்கள் அடிமைப்பட்டு கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு, அவர்களுக்கும் சமுதாயத்திலே சம உரிமை கொடுப்பதற்கு, இந்த சட்டத்திலே நாம் ஏதாவது செய்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நியாய விலைக் கடைகள் என்று வைத்து பின்னர் எல்லா அநியாயமும் அங்கே நடப்பது போல உச்ச வரம்பு என்று வைத்து பின்னர் “நோ உச்ச வரம்பு” என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. பழைய லாண்டு லார்ட்டுலாம் போய் புதிய லாண்ட் லார்ட்டுலாம் வந்திருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களை வெளியேற்றிவிட்டு அவர்களை கூலிக்காரர்களாக வைத்து இனிமேல் சுரண்டப்போகிறார்கள். அப்பொழுதாவது 60 பங்கு கிடைக்கும், அதை வைத்துக்கொண்டு ஏதோ ஜீவனம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தார்கள். இந்த மசோதாவிலும் அவர்கள் மேலும் அதிகமாக சுரண்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படப்போகிறது. எக்ஸ்பிளாயி டேஷனை ஸ்டாச்சூட்டரியாக செய்துவிட்டார்கள். நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் நேரத்திலே, பழைய நிலப் பிரபு புதிய முறையிலே இன்னும் அதிகமாக சுரண்டக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

யார் உடல் உழைப்பு கொடுத்து உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு எந்த அளவு பூமி கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே யோசனை செய்யவேண்டும். ஒரு மில் முதலாளி இருந்தால், அவருக்கு “ரிபேட்” கொடுக்கிறோம், வரிகளிலிருந்து விதி விலக்குக் கொடுக்கிறோம். - எதற்காக அப்படிக் கொடுக்கிறோம்? உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஒரு “இன்னொண்டிவ்” இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அப்படிக் கொடுக்கிறோம். அதுபோல், பூமியில் சதா உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறவனுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் பூமி கொடுத்து, பொறுக்கு விதை எல்லாம் கொடுத்து, உழச் சொன்னால் கண்டிப்பாக நாட்டில் உற்பத்தி பெருகும். சர்க்காரும், தேசத் தலைவர்களும் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள், உற்பத்தி அதிகம் செய்யவேண்டும் என்று. ஆனால், உழைப்பவர்களுக்கு உற்சாகம் தரப்படுவதில்லை. உற்பத்தி ஆக ஆக, நிலப்பிரபுக்களுக்கு லாபம் இருக்கிறதே தவிர, சாதாரண கூலிக் காரர்கள், குத்தகைக்காரர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு அதிக உற்பத்தி செய்வதால் எந்தவிதமான லாபமும் கிடையாது என்ற நிலை இருக்கிறது.

உச்ச வரம்பு மசோதாவில், ஐந்து பேர்களுள்ள ஒரு குடும்பம் எத்தனை ஏக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு ஒரு உச்ச வரம்பு இருக்கவேண்டும். ஆறு பேர்களுக்கு மேல் இல்லாமல் அதற்குள் இருக்கக்கூடிய ஒரு குடும்பம் 15 ஏக்கர் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். இந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு, பிரித்துக்கொடுத்தது போக, மிச்சம் இருக்கும் நிலத்தை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பொறுக்குக் கமிட்டி அந்த அடிப்படையில் இந்த மசோதா வைத் திருத்தாததைக் கண்டு நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன்.

“Jesus said there should be rent” என்று சொல்வதுண்டு. லீஸர் இருந்த காலத்தில் வரி விதித்தார்கள். வரி விதிக்கும் போது ஏசுவைப் பார்த்து, “வரி போடலாமா? வரி போடக்கூடாது?” என்று கேட்டார்கள். “வரி போடலாம்” என்று ஏசு சொன்னார். “ஏசு வானவர் வரி போடச் சொல்லிவிட்டார், ஆகவே வரி கொடுங்கள்,” என்று வரி கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஏசு இது மட்டுந்தான் சொன்னார். அவர் எவ்வளவோ நல்லது சொன்னார். அதைக் கேட்பதில்லை. தமக்கு

[Sri N. K. Palanisami] [26th August 1961]

வேண்டியதை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வது வழக்கமாகப் போய்விட்டது. அதுபோல், நேருஜியின் பெயரும், காந்திஜியின் பெயரும் எதற்கெடுத்தாலும் இழுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சொன்ன அடிப்படைக் கொள்கையைக் பொறுக்குக் கமிட்டி கடைப்பிடித்திருக்கிறதா, விவசாயிக்கு நிலம் கிடைக்கும் முறையில் மசோதா திருத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி அவர்கள் செய்யவில்லை.

உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்கள் இரண்டு பேர் கூட. நியாயமான முறையில் 'இவ்வளவு தான் வச்ச வரம்பு வைக்கவேண்டும்' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள், அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

15 ஏக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு ஐந்து பேர்களுள்ள ஒரு குடும்பம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கவேண்டும். 15 ஏக்கர் என்கிற போது, தஞ்சையிலுள்ள 15 ஏக்கருக்கும், ஈரோடில் காவிரிக்கரையில் இருக்கும் 15 ஏக்கருக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஈரோடுப் பக்கத்தில் தஞ்சையைவிட அதிகமான வருமானம் வரும். 15 ஏக்கர் என்கிற போது, 1,800 ரூபாய் வருமானமுள்ள பாமிலி யூனிட் என்று வைக்கலாம். அதிகப்படியாக இருந்தால் 2,800 ரூபாய் வரையில் வருமானமுள்ள பாமிலி யூனிட் என்ற முறையில் உச்ச வரம்பு வைத்திருக்கவேண்டும். மசோதாவானது முதலில் சட்டசபையில் கொண்டுவரப்பட்டபோது 11 பேருக்கு 60 ஏக்கர் என்று இருந்தது. ஆனால், பொறுக்குக் கமிட்டி 8 பேருக்கு 60 ஏக்கர் என்று மாற்றியிருக்கிறது.

முன்பு ஸ்ரீதனமான ஒரு பெண் 10 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அனுக்கும் பத்து ஏக்கர் என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரை நிர்ணயம் செய்யும்போது கூட, ஒவ்வொன்றிலும் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

முதலில் ஒரு குடும்பத்தில் பெரியவன் இருந்தால், அவன் 30 ஏக்கர் தனியாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் பின்னால், ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் தனியாக 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த மசோதா அடிப்படையாக என்ன சொல்கிறது? எந்த அளவுக்கு "வீலிங் ஏரியா"வை அதிகப்படுத்தவேண்டும், எந்த அளவுக்கு குத்தகை விவசாயிகளை ப்ரமிலிருந்து வெளியேற்றுவது என்ற இந்த இரண்டையும் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த மசோதாவில் திருத்தம் செய்திருக்கிறது.

முன்பு வந்த மசோதாவில், எப்ரல் 6-ந் தேதிக்கு முன்னால் ஸ்டாம்பு பேப்பரில் எழுதியிருந்து ரிஜிஸ்தர் ஆகாமலிருந்தாலும், அதை இந்த சட்டம் "பப்ளிஷ்" ஆன பிறகு ரிஜிஸ்தர் பண்ணலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அப்படியல்ல. எப்ரல் 5-ந்தேதி ஸ்டாம்பு பேப்பர் வாங்கியிருந்தால் போதும், அதில் எழுதியிருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. 6-ந்தேதி சட்டம் "பப்ளிஷ்" ஆனதைப் பார்த்து, பழைய ஸ்டாம்பு பேப்பர் இருந்தால் அதை விலை கொடுத்து வாங்கி அதில் எழுதி ரிஜிஸ்தர் செய்ய இன்னமுகூட வசதி இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் "வீலிங் ப்ரின்ஸிபல்" கிடையாது. அந்த அளவுக்கு இது திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. பானில் ஆப் லாண்டு ரிபார்ம்ஸ் என்ற குழுவின் அறிக்கையிலும், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும், மகாராஷ்டிரா சட்டத்திலும் "பிளமி" ட்ரான்ஸாக்ஷன் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. 1952-ம் வருஷத்திலிருந்தே பிளமி ட்ரான்ஸாக்ஷனைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று மகாராஷ்டிரா சட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரிசாவில் ஒரு மாத மந்திரிசபை இருந்தபோது, 25 ஏக்கரா ஸ்டான்டர்டாக வைத்தார்கள். அதைப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் 20 ஏக்கரவாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கு 30 என்று இருந்ததை 60, 120 என்று சொல்லி விதி விலக்குகள் இருக்கின்றன.

26th August 1961] [Sri N. K. Palanisami]

எலக்காய், உ. காமி பயிர் செய்தால், அது இக்கனாமிக் யூனிட் என்று சொல்லலாம். கரும்புப் பயிர் செய்தால், கரும்பைச் சர்க்கரை ஆலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எதற்காக சர்க்கரை போட்டு என்று தெரியவில்லை. இதற்காக மகாராஷ்டிராவில் பெரிய தகராறு இருக்கிறது. சர்க்கரை முதலாளிகளுக்கு ஏன் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அங்கு லாபம் வந்தால், அதனால் என்ன இடைஞ்சல் இருக்கிறது? ஏன் சர்க்கார் இடைஞ்சல் கொடுக்கவேண்டும்? அதற்கு “எக்ஸம்ஷன்” கொடுக்கக்கூடாது. ஏதாவது பூமி போதவில்லையென்றால் இன்னும் வாங்க சான்ஸ் இருக்கிறது. டெய்ரி பார்ம் வைத்துக்கொள்ளலாம். 4 பேர் சேர்ந்து கூட்டுறவு சொஸைட்டி வைக்கலாம். இப்படிச் சொல்லி 100, 200 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுதிருக்கும் பூமிக்கு லீலில் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. இனிமேல் வாங்கக்கூடிய பூமிகளுக்கும் நிர்ணயம் இல்லை. ஒரு கதை இருக்கிறது. பஞ்ச பாண்டவர்கள் எத்தனை பேர்? என்று ஒருவர் கேட்டார். அதற்கு அங்கிருந்து ஒரு கட்டிலைக் காண்பித்து, “கட்டில் கால்களைப் போல” என்று சொல்லி, மூன்று விரல்களைக் காண்பித்தான். மூன்று விரல்களைக் காட்டியவன் எழுதும்போது இரண்டு கோடு போட்டு, கடைசியில் அந்த இரண்டு கோட்டில் ஒரு கோட்டை அழுதிட்டுவிட்டான். ஆக, கடைசியில் பஞ்ச பாண்டவர் ஒருவர் என்ற நிலைமை வந்துவிட்டது. அதுபோல்தான் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் உச்ச வரம்புச் சட்டமும் இருக்கிறது. இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக மிச்சம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இப்பொழுது ஒன்றிரண்டு கிடைக்காத அளவுக்கு மசோதா வருகிறது. பூமி பிரித்துக் கொடுக்கும் காலத்தில், அதை எப்படிப் பிரித்துக் கொடுப்பது? கூட்டுறவு பாரம் இருக்கிறதா, இல்லையா? இப்படியெல்லாம் பார்க்கும்போது பூமி கொஞ்சங்கூட வசாது என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, செக்யூரிடி ஆப் டென்யூர்ஸ். இதைப்பற்றி ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறது. நேற்று கூட விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் காலத்தை நீடித்திருக்கிறோம். சப்-கிளாஸ் பி.ஐ எடுத்துக்கொண்டால் அதில் ஒட்டை. பாதுகாப்பு இருக்கிறதே தவிர அது நிலையானது அல்ல. அர்ரியர்ஸ் ஆப் லேண்ட் என்று சொல்லி உடனே அவனை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றிவிடலாம் அல்லது கூலி வேலை செய்தவர்கள் என்று சொல்லி இரண்டு பேருக்கும் தகராறு என்றால் செக்ஷன் 141-படி நிலத்திற்குள் போகக்கூடாது என்று தடுத்துவிடலாம். நிலப் பிரபுக்கள் பக்கத்தில் தான் எல்லாவிதமான சாதனமும் இருக்கிறது. ஆர். டி. ஓ.க்கள் அந்த பக்கமே ரெண்ட் பிக்சேஷன் கோர்ட்டில் தீர்ப்பளித்து விடுகிறார்கள். இவ்வாறு பலர் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படுகிற பலனும் என்ன? சீலிங்குக்குக் கம்மியாக இருந்தால்—இன்கம்-டாக்ஸ் அசலியாக இல்லாமல் இருந்தால் இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் என்று பர்சனல் கல்டிவேஷன் என்று திரும்பப் பெறலாம் என்று இருக்கிறது. குத்தகைக்காரன் 3 ஏக்கர்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் என்ன ஏற்படும்? குத்தகைக்காரர்களைத்தான் வெளியேற்ற முடியும். ஏற்கனவே பத்து ஏக்கர், எட்டு ஏக்கர் விவசாயம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களை 3 ஏக்கர் தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வெளியேற்ற முடியும்.

குத்தகைக்காரர்களுக்கு செக்யூரிடி இருக்கவேண்டுமென்று நாட்டில் உள்ள தலைவர்களும், அரசியல் தலைவர்களும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு இன்செக்யூரிடி இருப்பதால் சரியான முறையில் பூமியில் விவசாயம் செய்ய முதலீடு செய்யமாட்டார்கள். எப்பொழுது வெளியேற்றப்படுவோமோ என்றுவெள்ளாமை செய்யமாட்டார்கள். வெள்ளாமை அதிகம் செய்தால் நிலக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி வரும்.

12-30
p.m.

[Sri N. K. Palanisami] [26th August 1961]

இன்னொன்று. பாக்கியுள்ள 12 மாகாணங்களில் சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். பத்து வருஷம், பன்னிரண்டு வருஷம். ஒருவரிடம் சேர்ந்தாற்போல் பூமியிருந்தால் அதை உழுதுவருபவனுக்கே ஆக்குபன்விரைப் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இங்கே அதைப்பற்றியே பேச்சில்லை. மூன்று ஏக்கர் வரையில் குத்தகைக்காரன் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம். கொஞ்சம் அதிகம் இருந்தால் நிலைமை என்ன? இஷ்டப்பட்டால் அவர்கள் வெளியேற்றப்படலாம். அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது?

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், டாக்டர்கள் முதலியவர்களுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் கிராமங்களில் நிலம் இருக்கலாம். இவர்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் பாதுகாப்பு அளிக்க விதிலுக்கு அளிப்பது மிகவும் அவசியம். அதையும் கொடுக்க வேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ வி. ராமையா:— எந்த முறையில்?) ஷரத்துவாரியாக விவாதம் வருகிறபோது விவரமாகச் சொல்கிறேன்.

ராஜஸ்தானில் ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. பஞ்சாப் எலினைஷன் ஆக்ட் என்று இருக்கிறது. யார் பூமியில் சாகுபடி செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்று செய்திருக்கிறார்கள். இங்கே எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னொன்று. நிலத்தில் சாகுபடி செய்கிறவன் என்றால் அந்த நிலத்தை சுற்றி ஐந்து மைல் சுற்றளவில் வசிக்கக் கூடியவனாகவே அவன் இருக்கவேண்டும். எங்கோ சென்னையிலோ இருக்கக்கூடிய ஒருவரை சாகுபடியாளன் என்று அங்கீகரிக்க சட்டத்தில் இடமிருக்கப்படாது. அந்த மாதிரியான திருத்தமும் இதில் செய்யப்படவேண்டும்.

இன்றைய தினம் குடியானவர்களுடைய, சாகுபடியாளர்களுடைய நிலைமையை புரிந்துகொள்ளாமல், அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருப்பதானது அவர்கள் மத்தியில் பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட இடம் அளிக்கிறது. பலருக்குச் சட்டமே இருப்பது தெரியாது. விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான திருத்தங்களை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்காவிட்டால் பெரிய தகராறு மட்டும் அல்ல, பெரிய போராட்டம் மாகாணம் பூராவிலும் ஏற்படும். இது கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் பிரச்சினை மட்டும் அல்ல. உலகம் பூராவிலும், ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட புரட்சி, இங்கிலாந்தில் நடந்த புரட்சி இதையெல்லாம் எடுத்துப்பார்த்தாலும்— பூஷவக்காள் மத்தியில் குடியானவர்கள் வதைக்கப்படுவதன் காரணமாக ஏற்பட்டவைதான். ஆகவே இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா, பணம் இருக்கிறதா என்று நினைத்து இப்படிச் செய்தால் மாபெரும் கிளர்ச்சி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, கொஞ்ச நாட்களாக எதிர்பார்த்திருந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் இந்தச் சபையிலே கொண்டு வந்ததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதைப் பெருமித்துடன் வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற முயற்சி கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக—காங்கிரஸின் சரித்திரத்திலே நிலைபெற்றிருக்கிறது. 1931-ம் வருஷத்தில் கராச்சியில் கூடிய காங்கிரஸ் மகாசபையிலேயே எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டின் ஆட்சியும், இந்த நாட்டின் சொத்து உடமைகளும் எல்லாவும் இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு வழிவகைகள் செய்வதுபற்றிய கோள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டன என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. மேலும் இதைப்பற்றி பலவருஷக் காலமாக நாம் பலமாக ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறோம். நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னால் மகாராஜாக்கள், ராஜாக்கள், ஜமீன்தாரர்கள் போன்ற பெரிய நிலப் பிரபுக்களுடைய நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்று தெரியும். அவர்களுடைய நிலங்கள் எல்லாம் சாதாரண பிரஜைகளுக்குச் சொந்தமாகும்படி.

26th August 1961]

[Sri R. Krishnasami Naidu]

யான நிலைமையில் சட்டபூர்வமாக எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் பின்பும் படிப்படியாக விரிவானதொரு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதற்கு பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு இரண்டு நோக்கங்கள் இருந்தன. ஒன்று நிலப்பிரபுக்களிடத்தில் இருந்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்காக நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வது முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தாலும், நில சாகுபடியை எந்தவகையில் அதிகரிப்பது என்பதும் சேர்த்தே கவனிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன? நிலப்பிரபுக்கள் நிலைமை என்ன? குத்தகைக்காரன் நிலைமை என்ன? குத்தகை விதிம் என்ன? என்பனபோன்ற எல்லாப் புள்ளி விவரங்களும் சேரக்கூடாது இருக்கின்றன.

நிலத்தில் பாடுபடக்கூடியவர்கள், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டு கூலி வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து, எந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்தாலும் இந்தியாவிலுள்ள நிலப் பசியை தீர்ப்பது இதன் மூலம் சாத்தியம் இல்லை என்ற முடிவிற்கு அனைவரும் வந்திருக்கிறார்கள். அது சாத்தியம் என்று யாரும் கூறமாட்டார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அப்படி சொல்ல இயலாது. இயலாததற்கு காரணங்களும் இருக்கின்றன. நிலப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் வேறு நாடுகளில் இருக்கின்றன. ஆனால் நம் நாட்டில் இல்லை. ஆச்சரிய வினோபா பாவே அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், இந்தியாவிலே தலைக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதென்று சில வருடங்களுக்கு முன்னால். தலைக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் சாகுபடியில் இருக்கிறது என்றால் சந்தேகமே என்று அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாகுபடிக்கு தகுதியுள்ள நிலம் தலைக்கு ஒரு ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சாகுபடியாக்கக் கொண்டிருக்கிற நிலம் தலைக்கு 36 சென்ட் என்று சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சொல்லப்பட்டது. சென்ட் கணக்கில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கலாம், ஆனால் அநேகமாக சரியாகத்தான் இருக்கும். அதற்கு புள்ளி விவரம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் அது சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்ததில் 36 சென்ட் கூட இல்லை, 33 தான் இருக்கிறது. அதில், பதக்கு, குறுணி என்றால், குறுணி 2 படி, பதக்கு 4 படி மதராஸ் மெஷர். விளைகிற இந்த நிலங்களையெல்லாம் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். நிலப் பசியைத் தீர்க்க இதை பிரதானமாகக் கொள்ளவில்லை. நமது நாட்டில், சோஷியலிச சமுதாய அமைப்பு ஏற்படவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகாலமாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அந்த அமைப்பு ஏற்பட ஆசைகளை கொஞ்சம் ஒழிக்க வேண்டும். அதில் நிலவுடமை முதல் ஆசையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆசைகளில், மூலாசை என்று சொல்வார்கள். மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொண்ணாசை என்று சொல்வதுண்டு. தொன்றுதொட்டு இவ்வாசைகள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அதில் மண்ணாசை ஒன்று. மண்ணாசை, சாகுபடி செய்வதற்காக மட்டுமல்ல. அவரவர்கள் ஆட்சியில் உட்பட்ட பிரதேசங்கள் விரிவடைந்துகொண்டிருக்கவேண்டும், அவை தரிசானாலும், காடானாலும், மோடானாலும், வகுந்திரமானாலும் பெரிய நிலப்பரப்பை கட்டியான வேண்டும் என்ற ஆசை ஒவ்வொரு அரசருக்கும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. “ஆசைக்கோர் அளவில்லை அகில மெல்லாம் கட்டி அனினும் கடல் மீதலே ஆனை செல்வே நனைவர்” என்று சொல்வார்கள். இது, அன்றும் இன்றும் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. வேறு மண்டலங்களில் கூட இடம் பார்க்க முடியுமா என்ற யோசனையிருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள விஞ்ஞான முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றால் வெளி மண்டலங்களில் கூட இடம் தேடி வைப்பதற்குள்ள ஏற்பாடுகள் என்னவென்பதைப்பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் மேல் நாடுகளில் பரவலாக நடைபெற்று வருவதை நாம் காண்கிறோம். ஆசை என்பது முதலில் குறைய வேண்டும். இந்த நாட்டிலே கூட மண்ணைக் கூட்டி அழுது வந்தவர்களின் சரித்திரம் என்ன? இரண்டாவது மகா யுத்தம் முடிந்ததற்குப் பின்னர், அதற்கு முன் நிலத்தை

[Sri R. Krishnasami Naidu] [26th August 1961]

வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தார்களே அவர்களின் பூர்வோத்திரங்கள் என்ன? விவசாயம் எப்படி நடைபெற்று வந்தது? அவர்கள் சரித்திரம் என்ன? என்று பார்க்கவேண்டும். விவசாயம் மூலம் முன்னேறியவர்கள், விவசாயத்தை லாபகரமாக, சந்தோஷமாக செய்யக்கூடிய உலகையில் இந்நாட்டில் விவசாயம் இருந்ததில்லை. விவசாயம் நாளடைவில்தான் கட்டுபடியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாயத்தை நல்லபடி செய்ய வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் திட்டமிட்டு பல காரியங்கள் செய்து வரும் காரணத்தினால். இருந்தும் முன்னேவிட இப்பொழுது நாளுக்குநாள் நிலப்பசி அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது என்பதை நியாயபுத்தியுள்ள அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வர். சிறிய நிலங்களை விலக்கு கொடுக்கும்போது, அதை விலக்கு வாங்க யார் யார் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் பல தலைமுறையாக தங்களுக்கு சொந்தமாக நிலம் இல்லாதவர்கள் வேறு தொழில் செய்து சிறிது சிறிது சம்பாதித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் தான் 1 ஏக்கர், ½ ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு நிலம் வாங்க முன்வருகிறார்கள். இந்த நிலப்பசி பெரிய தனவந்தர்களிடம், வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு பணம் சம்பாதித்து வைத்திருக்கக் கூடியவர்களிடம் அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. நிலத்தை அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இப்பொழுது குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இன்று அரசாங்கம் இச்சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் இதைப் பற்றி பேச்சுகள், ஆலோசனைகள், பிரச்சனைகள் இவையெல்லாம் சில ஆண்டுகளாகவே இருந்து வருகிறது. அதை அனுசரித்து நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், சட்டம் எவ்வாறு வரும், எவ்வளவு ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் வருமோ என்று நினைத்துக் கை மாற்றம் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகள் நடந்தது ரகசியமல்ல, அது ஒரு பிரகடன ரகசியமாகும். ஒரு வரிடமிருந்த நிலம், பரம்பரையாகயிருந்த நிலம், அந்த நிலத்தில் உயிரை வைத்திருந்தவர்கள் அந்த நிலங்களை பிறருக்கு சான்றம் எழுதிக்கொடுக்கும் விதத்தில் மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களது உடைமையை, இப்பொழுது ஏற்பட்ட உடைமையில் பன்னெடுங்காலமாகயிருந்த உடைமையை, முன்னோர்கள் தேடி வைத்த உடைமையை அதில் ஆதாரம் இருந்ததோ இல்லையோ அதைக் கட்டி அழுதவர்கள் தங்கள் சொந்தக்காரர்களுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ கொடுக்கக் கூடிய பெரியதொரு மனமாற்றம் இந்தத் சட்டத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சொந்தக்காரர்களுக்கு மட்டுமல்ல, பல ஜில்லாக்களில் பார்க்கிறோம் பலர் தங்களது பண்ணையாட்களாயிருந்தவர்களுக்கும், பக்கத்து கிராமங்களிலுள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கும் கூட ஏக்கர் ஒன்று ரூபாய் 2,000 ரூபாய் பெறுமானத்தில் அவர்கள் கையிலிருக்கும் 500 ரூபாயையோ அல்லது 1,000 ரூபாயையோ முதலில் வாங்கி விட்டு மீதியுள்ளதற்கு ஆதாரம் எழுதி வாங்கி நிலத்தைக் கொடுத்தவர்கள் பலர். நான் அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிறேன். என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. என் நான்கு மக்களில் மூவருக்கு ஆறு ஏக்கர் வீதம்தான் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு மகனுக்கு நிலமே இல்லை. ஆக, நான் யாருக்காகவும் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவதாக நினைக்க வேண்டாம். இந்த சட்டம் வருவதின் காரணமாக மக்களிடம் ஒரு மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் சமுதாய அமைப்பு ஏற்பட இத்தகைய மனமாற்றம் பிரதானமாக எல்லோரிடமும் ஏற்படவேண்டும். அத்தகைய மனமாற்றம் ஏற்பட்டால்தான் எதிர்காலத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலும் ஏற்படக் கூடிய பெரிய மாறுதல்கள், இன்னும் பல்வேறு மாறுதல்கள் ஏற்படுகிறபோது இப்பொழுது ஏற்படக்கூடிய மனமாற்றம் மன ஒப்புதல் ஒரு பக்குவநிலையை ஏற்படுத்தும் என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. ஆக, இந்தச் சட்டம் மூலம் நல்லதொரு மனமாற்றம் ஏற்பட்டு நிலங்களை பலர் மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் அளவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவ்வாறு கொடுக்கவில்லை. நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இந்தச் சட்டம் மூலம் வரும் நிலத்தை எடுத்து நிலம் தேவையாகயிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு நிலத்தில் உழைக்கக் கூடியவர்கள் அத்தனை பேர்

26th August 1961] [Sri R. Krishnasami Naidu]

களுக்கும் கொடுத்துவிடமுடியும் என்று எதிர்பார்ப்பது சாத்தியமா? ஒன்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்வோம். இந்தக் கணக்கைத் தெரிந்து கொள்ளுகிற முறையில், இந்தியாவிலுள்ள நிலம் பூராவும் எவ்விதம் இருக்கிறது அதை எவ்விதமெல்லாம் பிரிக்க முடியும் என்ற அளவில் ஆராய்ந்து பார்க்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் பயன்பட்டது என்று சொன்னால் அதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு மொத்தம் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலைமை நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. இரண்டு மூன்று வருட காலமாக நம்முடைய நாட்டின் நிலைமை என்ன? இதை வைத்துக்கொண்டு நம்மால் எதைச் செய்ய முடியும் என்பதையும் நாம் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் இந்தச் சட்ட சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எதோ நிலச்சொந்தக் காரர்கள் மட்டும் அவர்களுக்கு சாதகமாக பல மாறுதல்களை செய்து விட்டார்கள், அதற்கு தகுந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் இடம் கொடுத்து விட்டது என்ற முறையில் பேசுவது பொருத்தமாகாது. இந்தக் காரணத்தைக்கொண்டாவது அவர்கள் வேறு ஆட்களுக்கு மாற்றிக்கொடுத்திருக்கிறார்களா இல்லையா? அவர்களுக்கும் தங்கள் நிலத்தை மாற்றிக்கொடுக்கக் கூடிய உரிமை இருக்கக்கூடாது? அதன் காரணமாக சிலர் நிலம் பெற்றிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்களும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் தானே? தனிமனிதன் சட்டப்படி நடந்து கொள்வதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? அதில் என்ன குற்றம் நடந்து விட்டது? இதையெல்லாம் நாம் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட முறையில் நடந்து கொள்வதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? இதை ஏன் குறை சொல்லவேண்டும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை. ஆகவே தப்பாக எதையாவது நினைத்து இவ்விதம் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களும் தங்கள் நிலத்தை பிறருக்கு மாற்றிக்கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயம் உருவாக வேண்டும் என்று நாம் எல்லாம் நினைக்கிறோம். இப்போது நிலத்தில் இந்த உச்சவரம்பை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இனிமேல் எதில் எல்லாம் மாறுதல்கள் வரும் என்பதை நாம் இப்போது எப்படி சொல்ல முடியும்? அடுத்த தலை முறையிலுள்ளவர்களின் எண்ணங்கள் எவ்வாறு உருவாகுமோ? யார் கண்டார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமையில் இந்தச் சட்டம் நியாயமான வகையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல சீர்திருத்தங்களை இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. 1959-லோ அல்லது 1960-லோ விவசாய வருமானத்தின் மீது வரி வதிக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு கணக்கு எடுத்தார்கள். ஜில்லா வாரியாக இத்தனை ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் இத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுத்தார்கள். இந்தக்கணக்கு, புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் அடங்கிய பிரசுரத்தை சில மாதங்களுக்கு முன்பு நம் மிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் ஜில்லா வாரியாக இத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில், 9,671 பேர்கள் தான் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ஜில்லா வாரியாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் அதிகமான பேர்கள் இருப்பது தஞ்சாவூர், இரண்டாவது கோயம்புத்தூர், மூன்றாவது தென்னாற்காடு, நான்காவது மதுரை, ஐந்தாவது திருச்சி, ஆறாவது ராமநாதபுரம், ஏழாவது திருநெல்வேலி என்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் சொல்லி கடைசியாக எட்டாவது நீலகிரியை சொல்லி யிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி அப்போது சேரவில்லையோ என்னவோ அது மட்டும் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்தப் பிரசுரத்தின் மூலமாக தெரிவது என்னவென்றால், மொத்தம் 5 லட்சத்தி 72 ஆயிரத்தி 235 ஏக்கரில் 1 லட்சத்தி 70 ஆயிரம் ஏக்கர் குத்தகைக்காகத்தான் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதம் குத்தகைதாரர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு சில பாதுகாப்புகள் கொடுத்திருக்கிறோம். பல பரிகாரங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இவ்விதம் குத்தகை வாரம் பயிரிடுபவர்களை மட்டும், அதிலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், அவர்களை மட்டும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு நிலம் இல்லாதவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று

[Sri R. Krishnasami Naidu] [26th August 1961]

சொல்வது சரியல்ல. நிலம் இல்லாதவர்கள் என்ற முறையில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பலர் பாட்டாளிகளாகவே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கக் கூடிய நிலையில் எவ்வளவோ பேர்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் நம் முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் நில உடமையை சட்ட பூர்வமாக குறைப்பது என்கின்ற முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளும் போது இதன் பலன் என்ன ஆகும் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இன்று நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதை கொண்டு வந்ததின் பின்னால் இதற்கு வேறு வேறு காரணங்களை கற்பித்து, இந்த சர்க்காரும் சர்க்காரைச் சேர்ந்தவர்களும், தங்கள் இஷ்டம் போல் மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்றெல்லாம் சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் சொல்வதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. ஒரு சில வருஷங்களாக இதைப்பற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்திருக்கிறோம். இன்று திடீரென்று கொண்டு வந்து விடவில்லை. சிலர் வேண்டுமென்றால் இப்போது 30 ஏக்கர் என்றிருப்பதை 20 ஏக்கர் என்றோ அல்லது 15 ஏக்கர் அல்லது 10 ஏக்கர் என்றோ இருக்கலாம் என்று சொல்லலாம். சொல்லுவது என்னவென்றிருந்தாலும் சொல்லலாம். ஆனால் செய்வதுதான் கஷ்டம். இப்போதுள்ள சட்டப்படி எல்லோரும் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக மாறுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்கள் இந்த நாட்டிலேயே இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதனால் குறைபடுகின்றவர்களும் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். எதில்தான் குறை இல்லாமல் இருக்க முடியும்? இப்போது நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறபடி 30 ஏக்கர் என்பது அதிகமாகிவிட்டதா என்பதை நாம் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். உண்மையில் இது மிகவும் அதிகம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஒரு நியாயமான முடிவைத்தான் செய்திருக்கிறோம். எல்லா தரப்பினரும், இந்த சட்டமன்றத்தில் இருக்கிறவர்களின் கருத்துக்கள் படிநல்ல முறையில் ஒரு மாறுதலை செய்திருக்கிறோம். இம்மாதிரியான சட்டம் வரும்போது நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும். நம்முடைய நாட்டினுடைய வழக்கத்திற்கு தகுந்த வழிவகைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது அதற்குத் தகுந்த முறையில் அல்திவாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில், பல குறைகளை காணும்போது கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் பலவிதமான எண்ணங்களை நம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. பெரியதொரு மாறுதலை ஏற்படுத்தப்போகிறோம், நல்லதொரு ஏற்பாடு இது, இதில் மனதிற்கு பிடிக்காத கசந்த வார்த்தைகளை சொல்ல வேண்டாம். அதில் எந்தவிதமான லாபமும் ஏற்படப்போவதில்லை. சர்க்காரை ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்விதம் இல்லை என்பதற்கான காரணங்களை நான் முன்பே சொன்னேன். குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றிவிடுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. நிலச் சொந்தக்காரர்தான் சொந்தமாக பயிர்டுவதற்காக ஐந்து ஏக்கர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருப்பது என்ன தவறு? அது என்ன நியாயத்தை மீறி செய்து விட்டார்கள்? ஏதோ சர்க்காரின் உத்தியோகத்தில் இருந்தாலும் பின்னால் நிலத்தை சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்றிருக்கிறதா? கனம் பழனிசாமி அவர்கள் சர்க்கார் அதிகாரிகளைப்பற்றியும் டாக்டர்களைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். சர்க்கார் டாக்டர்களைப்பற்றி சொன்னார்களோ அல்லது யாரைக் குறிப்பிட்டு சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. அவர்கள் வேறு எத்தகைய தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும், பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். இது நியாயமில்லையா? மனதிலே எதையோ எதையோ வைத்துக்கொண்டு வேறு விதமாக பேசுவது பொறுத்தமாகாது. 5 ஏக்கர் தான் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற சரியான முடிவை செலக் கமிட்டி செய்திருக்கிறது. நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

1-00
p.m.

வேறு ராஜ்யங்களை சட்டிக்காட்டுகிறார்கள். அந்தந்த ராஜ்யங்களின் நிலைமைக்கு தகுந்தபடி, சூழ்நிலைக்கு தகுந்தபடி பொது மக்களின் கருத்துக்கு தகுந்தபடி இசைந்து அவர்கள் சட்டத்தை செய்திருக்கலாம் ஆகையினால் “அது மாதிரி இங்கே இருக்கிறது, இது மாதிரி அங்கே இருக்கிறது” என்றெல்லாம் சொல்லுவதில் என்ன பயன்? இதிலே ஒருவரைப் பார்த்துக் காப்பி

26th August 1961][Sri R. Krishnasami Naidu]

அடிப்பது என்பது முடியாது. ஒரு வைத்தியர் வியாதியஸ்தனுக்கு நேர்வான மாத்திரை கொடுத்தனுப்பினார். அவருக்கு ஒரு மகன் இருந்தார். அந்த நோயாளி மாத்திரை சாப்பிட்டுவிட்டு வந்து, அது உபயோககரமாக இருந்தது, சீக்கு குணமாகிவிட்டது என்று வைத்தியரிடம் வந்து சொன்னான். அப்பொழுது வைத்தியருடய மகனும் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், வைத்தியர் மகனுக்கு வைத்தியம் தெரியாது. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் வேறு ஒரு வியாதியஸ்தர் வந்தபொழுது, அவருக்கு வைத்தியர் மகன் நேர்வான மாத்திரை கொடுத்தால் நிலைமை என்ன ஆகும்? எந்த சீக்குக்கு நேர்வான மாத்திரை கொடுக்க வேண்டுமென்று வைத்தியம் தெரியாமலே நேர்வான மாத்திரை கொடுத்தால் என்ன ஆகும்? அதைப் போல் வேறு ராஜ்யங்களில் என்ன செய்கிறார்களோ, அதைப் போல் நம் ராஜ்யத்திலும் செய்யவேண்டுமென்பது பொருத்தமாகாது. அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி, நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி மக்களுடைய மனக்கருத்திற்கு இசைந்து எது சாத்தியமோ, எது சாத்தியமில்லையோ, அதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு அவரவர்கள் அந்தந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம். எல்லா ராஜ்யங்களையும் சுட்டிக்காட்டும்பொழுது சமீப காலத்திற்கு முன்பாக வெகுநாள்வரையில் நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருந்த ஆந்திரா ராஜ்யத்தை சுட்டிக்காட்டாமட்டேன் என்கிறார்கள் ஏனோ புரிய வில்லை. தொலைவில், தூரத்தில் இருக்கிற மற்ற ராஜ்யங்களை சுட்டிக்காட்டுபவர்கள் ஆந்திரா ராஜ்யத்தை மட்டும் சுட்டிக்காட்டாது அது அவர்களுடைய வாத்திற்குப் பொருத்தமில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் என்று நினைக்கிறேன். ஆந்திர ராஜ்யத்தில் நிலப்பரப்பு எவ்வளவு? நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 50,000 சதுரமைல் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அது சரியோ, தப்போ தெரியவில்லை. ஆந்திர மகாணத்தில் ஒரு லட்சம் சதுரமைலுக்கு அதிகமான நிலப்பரப்பு உள்ளது என்று எண்ணுகிறேன். ஆந்திர மாகாணம் செய்வதற்கும், நாம் செய்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்யும். அங்கு இருக்கும் நிலப்பரப்பிற்குத் தகுந்தபடி, சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி அவர்கள் செய்திருப்பார்கள். அது எப்படி தமிழ் நாட்டிற்குப் பொருத்தம்? நாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எது சாத்தியமோ, அதைச் செய்ய முடியுமோ, எது நியாயமோ அந்த முறையில் சட்டம் செய்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றும் அநியாயமாகச் செய்துவிடவில்லை. அதில் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால் பின்னால் திருத்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஒரு சர்க்கரை ஆலை என்றால் கிட்டத்தட்ட ஒருகோடி அல்லது 1½ கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் அதில் சர்க்கார் மூலதனம் போடுகிறார்கள். ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஒரு இடத்தில் நடக்க வேண்டுமானால் குறைந்தபட்சம் 5,000 ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடி செய்யவேண்டும். ஒரு வருஷத்தில் 200 நாட்களுக்கு மேலாக அந்த சர்க்கரை ஆலை வேலை செய்தாகவேண்டும். 5,000 ஏக்கர்கூட போதாது. 6,000 ஏக்கர் வேண்டியிருக்கும். இந்தியாவிலேயே சர்க்கரை பற்றுக்குறையை தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய பல இடங்களில் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டு சர்க்கரை ஆலைகள் வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது கரும்பு கிடைப்பதற்கு பல ஏக்கரா நிலங்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது அதில் இப்பொழுது தலை இட்டால் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த வகையில் தான் ஆலோசனை செய்து சர்க்கரை ஆலைகள் சம்பந்தமான நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமானதே. அதே மாதிரிதான் கூட்டுறவு பண்ணைகளும் வளம் பெறாத நிலங்களை கூட்டுறவுப் பண்ணையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலத்தில் இப்பொழுதுகை வைத்தால், அந்த முயற்சி என்ன ஆகும்? கூட்டுறவு சாகுபடி நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடையே அதில் கருத்துவேறுபாடு இல்லை. அந்த முயற்சி சரியான உரு பெற்றுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தை இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தால், அந்த

[Sri R. Krishnasami Naidu] [26th August 1961]

வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் என்பதை மனதில் கொண்டுதான் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். அதிக சாகுபடி செய்தால் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் சாகுபடிசெய்பவர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்மையை மறந்து, அந்த வாதம் தங்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசுவாமி மனதில் அந்த மாதிரி பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஒரு ஏக்கரில் 100 மரக்கால் விளைந்தால் சாகுபடியாளர் தான் 60 மரக்கால் எடுத்துக் கொள்கிறார், நிலச்சொந்தக்காரருக்கு 40 மரக்கால் கொடுக்கிறார். 200 மரக்கால் விளைந்தால் அவருக்கு 120 மரக்கால் கிடைக்கிறது, நிலச்சொந்தக்காரருக்கு 80 மரக்கால் கொடுக்கிறார். அதிகமாக விளைந்தால், 60 மரக்கால் கிடைப்பதற்கு பதிலாக சாகுபடியாளருக்கு 120 மரக்கால் கிடைக்கவில்லையா? இதில் உண்மை இல்லையா? நியாயம் இல்லையா? அப்படியிருக்கும் பொழுது அதிக சாகுபடி செய்தால் சொந்தக்காரருக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று மனதில் நினைத்துக்கொள்ளுவதா? அதிக சாகுபடிசெய்தால் சாகுபடியாளர்களுக்கும் அதிகமாக கிடைப்பதற்கு இடம் இல்லையா? அவருக்கு அப்படி பேசிப்பேசி பழக்கம். சாகுபடியாளர் எலும்பும், தோலும் தெரியும்படியாக உழைத்து உழைத்து சொந்தக்காரர்களுக்கு கொடுக்கிறார், அவர்களுக்கு என்ன ஆதாயம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசிப் பேசி உண்மையை மறந்தே விட்டிருக்கிறார். உண்மையை மறக்காமல் விவசாயம் செய்வதிலே அவர்களுக்கு ஊக்கம் அதிகரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதற்குப் பதிலாக, நாட்டில் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவதற்குப் பதிலாக, இம்மாதிரி பேச்சிலேயே பழக்கமாகிவிட்டது. அது நியாயமான வாதம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதாவை எந்த வகையிலே நாம் பார்தாலும்கூட, பொறுக்கு கமிட்டி நன்றாக பரிசீலனை செய்து, பல்வேறு ஸ்தாபனங்களையும் கலந்து ஆலோசித்து, அவர்களையே கருத்துகளையெல்லாம் திரட்டி ஆராய்ந்து பார்த்து நான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இல்லையென்றாலும் அவர்கள் அவைகளையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு நியாயமான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இன்னொன்றுகூட சொல்லலாம் வாதத்திற்கு. ஒருவேளை ஏற்படுவது முன்னால் சட்டம் வந்திருந்தால் சொல்லியிருப்பார்களோ என்னவோ? கோவில்கள், மடாலயங்களுக்கு சொந்தமான நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நியாயம் இல்லை என்று சொல்லலாம். அம்மாதிரி நில விஸ்தீர்ணம் தமிழ் நாடு பூராவும் இருக்கிறதாக வைத்துக் கொண்டு நாம் ஒரு முடிவுக்கு வருவது சரியல்ல. தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய இம்மாதிரி நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே 200 ஸ்டான்டேர்டு ஏக்கராவுக்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள் 81 என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே மடங்கள் 5 தான். அதற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் 46,547 ஏக்கர். தஞ்சாவூரில் 35,000 ஏக்கர் இருக்கிறது (Deputy Speaker in the Chair) திருநெல்வேலியில் 4,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. வேறு ஜில்லாவில் எங்கே இருக்கிறது? கோவில்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் பரவலாக இருக்கிறதாக நாடு முழுவதும் விரிந்து கிடக்கிறமாதிரி ஒரு மனப்பான்மையை நிலம் இல்லாதவர்களிடையே மனதில் ஏற்படுத்தும் வகையிலும் சிலர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. உண்மையில் எந்த சமயத்தில், எந்த நிலையில், எந்தக்காலத்தில், எப்படி ஏற்பட்டது அதற்கு நியாயமான வழிவகைகள் செய்வதற்கான மාර்கங்கள் என்ன? கோவில்கள், மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் சமுதாயத்திற்கு பயன்படும்படியான வகையில் என்னென்ன காரியங்களை, நிர்வாக முயர்ச்சிகளை செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்,

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

இன்னும் ஒரு நிமிஷம் அவகாசம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. member may continue.

26th August 1961]

Sri R. KRISHNASAMI NAIDU : சிறிது காலத்திற்குப் பின் இப்பொழுது செய்துள்ள ஏற்பாடுகளைவிட இன்னும் சிறந்த ஏற்பாடுகள் செய்யமுடியும் அம்மாதிரி செய்யவேண்டிய அவசியம் நேரலாம். அதற்கான காரியங்கள் செய்வதற்கான யோசனைகளும் நம் மனதில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் இந்த மசோதா பல விஷயங்களை மனதில்கொண்டு, எதிர்காலத்தையும் மனதில்கொண்டு, சமுதாயத்தில் உள்ள எல்லா தரப்பினர்களுக்கும் நியாயமான ஒரு மனச்சாந்தி ஏற்படக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இந்தமசோதாவை முழுமனதுடன் வரவேற்று, நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri D. S. AUTHIMOOLAM : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த மசோதாவை பொதுவாக ஒரு “டெட் லெட்டர்” என்று சொல்லலாம். இப்பொழுது நாட்டிலே 1952-வது ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு புதியதாக ஒரு பாடம் படித்திருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு ஏதோ நிலம் கொடுக்கிறோம். நாங்கள் ஒரு பெரிய சோஷலிஸ்ட் கர்த்தாக்கள். அப்படியே வானத்திலிருந்து நாங்கள் இங்கே இறங்கியிருக்கிறோம். சுயராஜ்யம் எங்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. நாங்கள் சோஷலிஸ்ட் பாணி சர்க்காரை நடத்துகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். சோஷலிஸ்தத்தையே புரட்டிவிட்டதாக ஒரு ஜோகம்.

Sri R. KRISHNASAMI NAIDU : “வானத்திலிருந்து” என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் என்ன? பேசும் வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம் வேண்டும்.

Sri D. S. AUTHIMOOLAM : அப்படியென்று எல்லோருக்கும் எண்ணம். எல்லாம் ஒட்டுப்பிடிக்க ஒரு காரியமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. வாஸ்தவத்திலே, நிலச் சீர்திருத்தம் இந்திய சர்க்காரும், ப்ளானிங் கமிஷனும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று செய்கிறார்கள். இங்கே சட்டம் கொண்டு வரும்போது என்ன சொல்கிறார்கள்? ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸ் படி பார்த்தால், இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால், மேலும் விவசாய உற்பத்தியை நாட்டில் பெருக்குவது தான் நோக்கம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் முக்கியமான கருத்துக்களில் ஒன்று. ப்ளானிங் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலிருந்து, எல்லா காங்கிரஸ் அறிகைகளிலும் இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத்தை, அதிக உற்பத்தி பண்ண இந்த நிலத்தை இப்படிச் செய்வதுதான் முறை? ஆட்டைத் தூக்கி குட்டியில் போடுவது, குட்டியைத் தூக்கி ஆட்டில் போடுவது, அதைப் பண்ணி இதைப் பண்ணி காரியங்கள் செய்தால்தான் நடக்குமா? வேறு முறைகள் இல்லையா? அதைப் பற்றி இந்திய சர்க்கார் பரிசீலித்ததா? இல்லவே இல்லை.

இன்றைக்கு இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. மூன்றாவது திட்டம் ரூ. 11,000 கோடியில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே உங்களால் உரம் சப்ளை செய்ய முடிந்ததா? இந்த தேசத்தின் மொத்த வருமானத்தில் 40 பர்சென்ட், நாஷனல் இன்கம், விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. விவசாயத்திலிருந்து நாஷனல் இன்கம் அபிவிருத்தி செய்து ஏராளமான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு எல்லாம், கோடிக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கொடுத்திருக்கலாமே. அதற்கான வழிவகைகளை எங்கே செய்தார்கள்? விவசாய அபிவிருத்தி என்று சொல்லும்போது, அதற்கு அத்யாவசியமாக வேண்டிய உரம் உங்களால் சப்ளை செய்ய முடிகிறதா? நீங்கள் சோஷலிஸ்ட் பேசுகிறீர்கள். எங்கே பணக்காரர்கள் சரியாக இன்கம் டாக்ஸைக் கட்டுகிறார்கள்? வருடம் ஒன்றுக்கு 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கணக்கை எமாற்றுகிறார்கள். பெயர்களைச் சொல்லக்கூடாது. சட்ட வசதியில் பெயர் சொல்லுவது சரியல்ல. ரூ. 100 கோடி வரிப்பணத்தை வசூல் செய்ய முடியாத முறையில் கணக்குகள் மறைக்கப்படுகின்றன. என்னிடம் ஒருவர் கேட்டார்: “என்னைய்யா,”—நான் இன்னும் சுதந்தராக் கட்சியில் சேரவில்லை—“சுதந்தராக் கட்சியில் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே. சுதந்தராக் கட்சியில் அதிகப் பணக்காரர்களா அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியில் அதிகப் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்களா” என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன், “சாமர்த்தியமுள்ள முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சியில்

[Sri D. S. Authimoolam] [26th August 1961]

இருப்பார்கள், அப்பாவி முதலாளிகள் சுதந்திர கட்சியில் இருப்பார்கள்” என்று. அர்த்தத்தை நீங்களே புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஒரு ஆங்கில மேதாவி, இன்கம் டாக்ஸ் வருமானம் வசூலிப்பதை சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்தால் பல கோடி ரூபாய்கள் அதிகமாக வரும் என்று 5, 6 வருஷங்களுக்கு முன்பே ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்தார். வருஷம் ஒன்றுக்கு 100 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்யலாம். நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக எல்லாம் செய்கிறீர்கள். அவ்வளவு தான். ஆனால், சோஷலிஸம், சோஷலிஸம் என்று பேசுகிறார்கள். இருந்தாலும் மூன்று ஏக்கர்தான் நிலம் என்கிறார்கள். 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவன் இந்த நாட்டில் திருடன். நாங்கள் திருடனைப் பிடிக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு சட்ட மன்றம் செய்வது சரியா? நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால், நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால் ரொம்ப சந்தோஷம். நானும் அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே, கண்ணை மூடிக்கொண்டு செய்யும் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். எத்தனை விவசாயக் குடும்பங்கள் பட்டினியாலும், பசியாலும், வாடுகின்றன. டென்னன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட், அந்த ஆக்ட், இந்த ஆக்ட் என்று போட்டு சிறு நிலச்சுவான்தார்களையெல்லாம் வாட்டுகிறார்கள். இந்த ஐந்து வருஷமாக அவர்களை எவ்வளவு தொந்தரவுக்குள்ளாக்கி விட்டார்கள்? இவர்கள் வோட்டர்களிடம் தப்பிவிடலாம். ஆனால், மேலே ஒரு வன் இருக்கிறான். (சிரிப்பு) அவனுக்கு பயந்துதான் ஆகவேண்டும். நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு சலுகை செய்திருக்கிறார்களா? மூன்று ஏக்கரா பயிர் செய்யலாம் என்று ரொம்பக் கடுனை கூர்ந்து, சர்க்கார் சட்டத்திலே சீர்த்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று வருஷ காலமாக சில குடும்பங்களில் பட்டினி பசியால் தற்கொலையும் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு காலமாக அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு மூன்று ஏக்கரா என்றால், இவர்கள் என்ன பிச்சை கொடுக்கிறார்களா? பள்ளானிச் கமிஷன் மெம்பர் ஒரு வருக்கு சம்பளம் என்ன? அதைப் பேசக்கூடாது என்றால், இங்குள்ள அமைச்சர்களுக்குச் சம்பளம் என்ன? சோஷலிஸம் பேசுகிறார்கள். இவர்கள் என்ன இங்கிலாந்தில், ஜர்மனியில் கடன் வாங்கவில்லையா? ஏதோ புதிதாக ஏதோ ஒரு விதத்தைக்கண்டு பிடித்து விட்டதுபோல் பேசுகிறார்கள். இந்த சட்டத்தின் மூலம் எந்த ஏழை எளிய மக்கள் பயன் அடைப்போகிறார்கள்? எவன்தான் 3 ஏக்கரா பயிர் செய்து வாழமுடியும்? ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்தது 5 அல்லது 10 ஏக்கராவாவது வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, காம்ப்ன்சேஷன். அதை பத்திரமாகக் கொடுப்போம். ரொக்கமாகக் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். நிலத்தைப் பிடிங்கிக்கொள்ளும் போது, பாடு படும் மக்களுக்கு நியாயமான பணத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டியது தானே. நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விலை கொடுக்க தாமதம் எதற்கு? மோட்டார் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை இன்றைக்கு நாஷனலைஸ் பண்ணுங்கள் என்றால், செய்யவில்லை. ஏன் என்று கேட்டால், ரொம்பப் பணம் வேண்டும், சர்க்கார் முதலீடு செய்யமுடியவில்லை என்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், நிலச்சுவான்தார்களிடம் நிலங்களைப் பிடிங்கிக் கொண்டால், பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். காம்ப்ன்சேஷனில், 12 மடங்கு என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள், அப்புறம் ஏதோ 5,000 என்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் ஒரு வரிஸ்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். நியாயமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால், மார்க்கெட் வால்யூ ஏன் கொடுக்கவில்லை. நம் நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் ப்ளாக் மார்கெட்; அப்படிப் பத்திரத்திலும் உண்டு. ஒரு ஏக்கர் ரூ. 6,000 பெறும் என்றால், பத்திரத்தில் ரூ. 3,000 என்று போட்டுவிட்டு ரெஜிஸ்டர் செய்வார்கள். ஆகவே, அதை யெல்லாம் விட்டு விட்டு, மார்கெட் வால்யூ என்ன என்று ஆபீசர்களைப் போட்டு விசாரித்து, அந்தத் தொகையை ஒழுங்காகக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, காம்ப்ன்சேஷன் விஷயத்தில், சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் விஷயத்தில், வோட்டு வாங்கும் கண்ணோட்டத்தோடு, கம்யூனஸ்ட் கட்சிக்கும் பயந்து இம்மாதிரியெல்லாம் செய்யாதீர்கள். நியாயத்திற்குப் பயப்படுங்கள். வோட்டுக்காக சிறு நிலச்சுவான்தார்களை அந்தரத்தில் விடாதீர்கள். சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து அந்தரத்திற்கு அவர்களைத் தள்ளாதீர்கள்.

26th August 1961] [Sri D. S. Authimoolam]

எவ்வளவோ எக்சம்ஷன்களெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு 5 லட்சம் ஏக்கரா சர்ப்ளஸ் என்று ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக் காணியத்தார்கள். ஜீவநதிகள் உள்ள கிருஷ்ண, கோதாவரி, தங்கபத்ரா முதலிய பெரிய நதிகள் பாயும் ஆந்திராவிலேயே 1½ லட்சம் ஏக்கர் தான் சர்ப்ளஸ் வாண்டுகள் என்கிறார்கள். அப்படித் தகவல் தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டில் அதைவிடக் குறைவாகத் தான் இருக்கும். அதை எத்தனை பேருக்குக் கொடுப்பார்கள்? அதையெல்லாம் எப்படி டிஸ்ட்ரிபூட் பண்ணப் போகிறார்கள். எப்பொழுது பார்த்தாலும் பள்ளன், பள்ளன் என்று பேசிப் பேசி இந்த நாட்டில் குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறார்கள்.

1962 ஏலெக்ஷனில் தப்பி விடலாம். ஆனால், இந்த சட்டத்தின் மூலம் புதிய நன்மை என்ன விளையப்போகிறது? வீண் குழப்பந்தான் உண்டாகும். இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், “டிவைட் அண்ட் ரூல் பாலிஸி” போல், வெள்ளைக்காரன் வைத்திருந்தானே அதுபோல் தான் இருக்கிறது. நியாயமான ஒரு அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும். (சிரிப்பு) சிரித்து மழுப்பாதீர்கள். அங்கே காங்கிரஸ் கொரடா சிரித்து மழுப்பப் பார்க்கிறார். ஆகவே, இந்த நாட்டில் பெரிய மிராச்தார்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள், ஆட்சேபணியில்லை. ஆகவே, 5 ஏக்கர் நிலம் அல்லது பத்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவன் சொந்த சாகுபடிக்கு செய்யலாம் என்று வைபுங்கள் எத்தனையோ விவசாயிகள் வேலையில்லாமல் சர்க்காரில் மோதுகிறார்கள். சர்க்காரில் நீங்கள் விரலை அசைக்கிறீர்களா? பயிர் செய்வதற்கு லாயக்கான “ஏரபிஸ் லாண்ட்ஸ்” எத்தனை லட்சம் ஏக்கர் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறீர்களா? அதுமாதிரி எங்காவது கொடுத்து முயற்சி செய்தீர்களா? கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்தீர்களா? ஒன்றும் செய்யாமல் ஏதோ மேலே முந்தவாரியாக, நுனிப் புல் மேய்ந்துகொண்டு, வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் இருந்த சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நேரத்தைப் போக்கிக்கொண்டுபோவது மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, முயற்சி எடுத்து, எக்ஸ்பெரிமென்டலாக ஏதாவது செய்திருக்கிறீர்களா என்றால், இல்லையென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலுள்ள போர்டு பவுண்டேஷன் சொன்னார்கள் என்று பைலட் ஸ்கீம் போட்டார்கள். நீங்கள் நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் “கஸ்டிவியன் லாண்ட்ஸ்” நம் நாட்டில் எவ்வளவு இருக்கிறது, அதை எழைகளுக்கு எந்த முறையில் விநியோகம் செய்வது என்று கணக்கெடுத்தீர்களா? 1962 தேர்தல் வரப் போகிறது. அப்பொழுது விதிகள் “ப்ரேம்” பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வீர்கள். கடைசியில் என்ன ஆகும்? 1967-ல் அவர்கள் நாமத்தைச் சாத்திவிடுவார்கள். சர்க்காரில் இருக்கும் உங்களுக்கு மனம் சுத்தம் இல்லை. மனம் சுத்தமாக இருந்தால் தான் காரியம் சித்தியாகும். வக்கீல் கதையொன்று உண்டு. எழை ஒருவன் ஒருவரிடம் கடன் பட்டிருந்தான். அதை அவன் திருப்பிக்கொடுக்க முடியவில்லை. அவன் ஒரு வக்கீலைப் பார்த்து தன் நிலையைச் சொன்னான். அவர் ஒரு உபாயம் சொல்லிக் கொடுத்தார். கோர்ட்டில் என்ன கேட்டாலும், “பே பே” என்று சொல்லும் படியாக உபாயம் சொல்லிக்கொடுத்தார். அவர் சொன்னபடியே, கோர்ட்டில் எதிர் வக்கீல் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் “பே பே” என்று சொன்னதால், கேஸ் அறைகுறையாக அனுசூலம் ஆய்விட்டது. பிறகு வீட்டுக்கு வந்ததும் வக்கீல் தம்முடைய “பீஸ்” கேட்டார். அதற்கும் அவன் “பே பே” என்றான். (சிரிப்பு). அதுபோல், 1962-ல் கேஸ் நடத்துவீர்கள். “பீஸ்” 1967-ல் கேட்பீர்கள். அப்பொழுது மக்கள் “பே பே” என்று சொல்லத்தான் போகிறார்கள். (சிரிப்பு).,

ஆகவே, இப்பொழுது நீங்கள் சிறு நிலச் சவான்தார்கள் விஷயத்தில் முக்கியமாக நல்ல கண்ணியத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். தருமத்துடன் நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். தரும சிந்தனை என்பது நானடைவில் குறைந்துகொண்டே போனால், இந்தத் தேசத்தில் பல கஷ்டங்கள் உண்டாகிவிடும். ஆனும் கட்சியில் இருப்பவர்கள், அரசாட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் அதை ரொம்பப் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆகவே நீங்கள்

[Sri D. S. Authimoolam] [26th August 1961]

சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் விஷயத்தில் தாராளமான மனப்பான்மையில் இருந்து, பத்து ஏக்கர் வரையில் அவர்கள் சாகுபடி செய்துகொள்ளலாம் என்ற உரிமையை அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும். மற்றபடி உத்தியோகஸ்தர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து ரிடையராசி ஊருக்கு வந்தால், அவர்கள் 3 ஏக்கருக்கு மேல் பயிர்செய்ய முடியாது என்று சட்டத்தில் இருப்பது பெரிய கோளாறுக இருக்கிறது. விவசாய டெப்டி டைரக்டர் ஒருவர் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்று கிராமத்திற்குத் திரும்பி பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர் ஊரிலேயே அவர் 3 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். அவர் பெற்ற விவசாய அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு பத்து ஏக்கர் வரையில் சாகுபடி செய்யக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அவர் நிறைய சாகுபடி செய்வது இந்தத் தேசப் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்யாதா? இப்படிப்பட்ட வகையில் சொந்த சாகுபடி செய்வதற்குப் பத்து ஏக்கர் வரையில் தாராளமாக அனுமதிக்கவேண்டும்.

நஷ்ட ஈடு தரும்போது, அதை உடனடியாகவும் ரொக்கமாகவும் செலுத்திவிடவேண்டும். மார்க்கெட் வால்யூ கொடுக்கவேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு சர்க்காரிலுள்ள நிலத்தையும் சேர்த்து நல்ல முறையில் பட்டுவாடா செய்யவேண்டும். சர்க்கார் நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதற்குப் புள்ளி விவரம் தயார் செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவில் இன்னும் நிறைய ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு பேசினது போதுமென்று நினைக்கிறேன். நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு ரூபி தானே. இந்த முறையில் நான் சொன்னதைக் கவனத்தில் கொண்டு எல்லோரும் நியாயத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். வோட்டு ஒன்றையே குறிக்கோளாக வைக்கக்கூடாது. மகாத்மா காந்தி சத்தியத்தினால் சுயராஜ்யம் வாங்கினார். ஜில்லாவுக்கு மூன்று பேர் ஆகஸ்டு தியாகி இருந்ததை வைத்து சுயராஜ்யம் வரவில்லை. தயவு செய்து இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். தருமம்தான் தலைகாக்கும் என்று சொல்லி வணக்கத்துடன் என் உரையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : There are five more minutes. Shall we adjourn now?

HON. MEMBERS : Yes, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 28th August 1961.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1-25
p.m.

A. Statutory Rules and Orders.

339. Notification issued with G.O. Ms. No. 2464, Home, dated 20th July 1961 exempting from payment of motor vehicles tax leviable in respect of the car MSW 3156 belonging to the Trade Commissioner of Trade Representation of Czechoslovak Socialist Republic, Madras Branch. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Vehicles Taxation Act 1931 (Madras Act III of 1931).]

B. Reports, Notifications and other papers.

184. Review of the working of the Excise and Prohibition Department for the first half year 1960 commencing from 1st April to 30th September 1960.